கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டசாத்திரம்

மூலமுமுரையும்.

இவை

திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீனத்து

மஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி,

அஷ்டாவதானம்

பூவை. கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி. நாகலிங்கமுதலியாரால்

பலபிரதிரூபங்கள்கொண்டுபரிசோதித்து,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனபதியுமான

பாலவனத்தம்ஜமீந்தார்

ஸ்ரீமான்

பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

திரவியசகாயத்தினால்,

சென்னை

ஸ்ரீநிகேதனமுத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு.

கலியுகாதி ௵ ௫௦௦௫ கல் நிகழும் குரோதி ௵ தைமீ.

Registered Copy-right.

1905.

மெய்கண்டசாத்திரம்

புத்தகம் - க.

க - வது. சிவஞானபோதம்.

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார் பதிப்பு,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்

உ

சிவமயம்.

முகவுரை

நினைத்தவண மெத்தொழிலுங் கண்டருளு நின்மலனை நித்தன் றன்னைக்
களைத்துவருஞ் சூர்முதலைச் சிதையாகக் கொன்றுவந்த கந்தன் றன்னை
யனைத்துலகு மறிவரிய வொருபொருளை யரன்றனக் கருள்செய் வானைத்
தினைத்துணையு மெனையகலாத் தணிகையனை நாடொறுஞ் சிந்தை செய்வாம்.

அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமான் அநாதிமலபெத்தராகிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யுமாறு அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளியவை வேதம் சிவாகமம் எனவிரண்டாம்.

அவற்றுள் முந்திய வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி சமயகுரவர் தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் தோத்திரவாயிலாக விளங்கவுரைத்தருளினர்.

பிந்திய சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சந்தானகுரவர் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சாத்திரவாயிலாக விளங்கவுரைத்தருளினர்.

அவற்றுள் இச்சிவஞானபோதம் சிவாகமத்தொன்றாகிய ரௌரவாகமத்துட் பாசவிமோசனபடலத்து அநுட்டுப்புச் சந்தசாய்த் துவாதச சூத்திரமாகக் கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் திருக்கைலாயபரம்பரைப் பரஞ்சோதிமுனிவர் மாணாக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்தது.

சிவஞானபோதமென்பது சிவாகமத்துள் ஞானபாதப் பொருள் போதிக்கும் நூலெனப்பொருள்படும். இதனுண்மை "[illegible] றமிழ் செய்தான் றதனைத் தேர்தல் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளிதலாம்" எனவரும் திருவாதவூரடிகள் புராணத்தானறிக.

இச்சிவஞானபோதத்துள் முற்பட்ட சூத்திரங்கள் ஆறனும் பெத்தத்தினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை பொதுவதிகாரமெனவும், பிற்பட்ட சூத்திரங்கள் ஆறனும் முத்தியினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை உண்மையதிகாரமெனவும், கொள்ளப்படும். இவற்றின் விரிவெல்லாம் சிவஞான மாபாடிய உபோத்காதப் பிரகரணத்துள் தெளிவுபெறக் காண்க.

இந்நூலாசிரியராகிய மெய்கண்டதேவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரை முதலியவற்றுள் விளங்கக்கிடக்கின்றது. இவர் இற்றைக்கு ௬௫௦ வருடங்கட்கு முன்னிருந்தவரென்ப.

முகவுரை.

சந்தானகுரவருள் நாலாமவரான கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் தமது சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் நூலிலே "எழுஞ் சிருது றெடுத்த வாயிரம்— வாழுஞ் சகன மருவா நிற்ப" என்பதனால் அந்நூல் சாலிவாகனசகம் ௲௨௱௩௰௫ ஆம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றது. எனவே, உமாபதிசிவத்தின்காலம் இற்றைக்கு ௬௱ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது நன்குபெறப்படும்.

இனி உமாபதியார்க்கு ஞானாசாரியரான திருக்களாஞ்சேரி மறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரர் அவர்க்கு முன்னும் ௨௰ வருடங்கள் இருந்தாரெனக்கொண்டு இவர் ௬௱௨௰ வருடங்கட்கு முன்பிருந்தாரென்று கோடலிழுக்காது.

இனி மறைஞானசம்பந்தர்க்கு ஞானாசாரியரான திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னுமவ்வாறே ௨௰ வருடங்கள் இருந்தாரென்று கொள்ளப்படுமாதலின் இவர்காலம் இற்றைக்கு ௬௱௪௰ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது நிறுவப்படும்.

இனி அருணந்தியார்க்கு ஞானாசாரியரான திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டசிவாசாரியார் தம்மாணாக்கர் சிவசாயுச்சியம் எய்துதற்கு முன்னும் ஓர் எழுவருடம் இருந்தாரென்பது கொள்ளப்படுமாகலின், ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் இற்றைக்கு ௭௱ வருடங்கட்கு முற்பட்டவர் என்பது இனிது போதரும். இதனால் ஆசிரியர்காலம் சாலிவாகனசகம் ௲௱௭௰ ஆம் ஆண்டின்கண்ணதாமென்க.

இந்நூலுரையாசிரியராகிய திருவாவடுதுறைச் சிவஞானயோகிகள் சரித்திரம் இவர் பிரபந்தத்திரட்டு முதலியவற்றுள் நன்குக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப் பாஷ்யகாரர் காலம் இற்றைக்கு ௱௫௰ வருடங்கட்கு முன்னென்பது இவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய காஞ்சிபுரம் சரவணதேசிகர் சாலிவாகனசகம் ௲௭௱௬௰ ஆம் ஆண்டுவரையில் ஜீவந்தராயிருந்தாரென்று பெறப்படுதலால் எட்டுணையுமிழுக்காது.

இப்பெரியார் பற்பல அருமையான பிரபந்தங்கள் செய்தும், புராணங்கள் மொழிபெயர்த்தும், தருக்கநூல் இயற்றியும், இச்சிவஞானபோத முதலிய சாத்திரங்கட்கு உரைவகுத்தும், இலக்கணநூல் புனைந்தும், கண்டனங்கள் வெளியிட்டும், பலர்க்குத் தமிழறிவுறுத்தும் விளங்கிய மஹாவித்துவ சிரோமணி. இத்தமிழ் நாட்டில் இவர் புகழ் பரவாத இடமேயில்லை; வடமொழியும் ஒருங்குணர்ந்தவர்.

இக்காலத்து "வரலாற்று முறையிற் கற்ற வித்துவான்கள்" என்போரது பரம்பரையை விசாரிக்கப் புகுந்தால் இவரிடத்தே வந்துமுடியும். இதுகொண்டன்றோ திருவாவடுதுறை ஞானமடாலயத்தைக் "கல்விக்களஞ்சியம்" என்றழைக்கின்றனர்.

இந்த ஞானமடாலயத்தில் தூரீய திருவுருக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள் அடிக்கடி செய்வித்துவரும் பொருளுதவியை முதற் காரணமாகக்கொண்டு முற்குறித்த சாத்திரம் பதினான்கையும் அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டுவந்த மெய்கண்டசாத்திரம் என்னும் பெயரினால் முற்பதிப்பினும் குறிப்புரை முதலியவைகளுடன் அதிக விருத்திசெய்து அச்சிற் பதிப்பித்து வருகின்றேன்.

இந்தச் சித்தாந்தசைவஞானசாத்திரம் பதினான்கனுள் இச்சிவஞானபோதத்தை மட்டும் பல பெரியோர்கள் விருப்பத்தின்படி தனியாக வெளியிடலாயினேன்.

சென்னை:
விசுவாவசு ௵
ஆனி௴.

இங்ஙனம்,
காஞ்சி - நாகலிங்கன்,
நெ - 46. ஜெனரல் முத்தையாமுதலி வீதி-சென்னை.

கணபதி துணை.

சிவஞானபோதச்சூர்ணிக்கொத்து.

முதற்சூத்திரம்.

க.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது

உ.—அது அரனாலே உடையது.

ங.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.

உ.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.

ங.—உயிர்கள் அச்சு மாறியே பிறக்கும்.

ச.—அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

க.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.

உ.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின்கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

ங.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ச.—கனவுடலைவிட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

ரு.—நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக்குப் புசிப்புத் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

சா.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

எ.—எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

க.—அந்தக்கரணங்களுக்கு உயிர் உட் கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

உ.—மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.

ங.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

உயிருடனே கூடினாலன்றி என்றும் பாடம்.

சூர்ணிக்கொத்து.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

௧.—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில்செய்யும்.

௨.—அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

௧.—உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும்.

௨.—அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

௧.—அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.

௨.—பாசம் அரனை அநுபவியாது.

௩.—உயிர் * அவ்விரண்டினையும், அநுபவிக்கும்.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

௧.—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.

௨.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.

௩.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப்பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.

௪.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

௧.—உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.

௨.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன்.

௩.—பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

௧.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.

௨.—உன்றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள்.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

௧.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.

௨.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப்போவன்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

௧.—மும்மலங்களையும் களைக.

௨.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.

௩.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேர் வழிபடுக.

௪.—வழிபடாமையை ஒழிக.

சூர்ணிக்கொத்துமுற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* அவ்விரண்டையும்; அநுபவிக்கும் என்றும் பாடம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர் - மெய்கண்டதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்.

உரைப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கயிலாய பரம்பரையிற் * சிவஞான போதநெறி காட்டும் † வெண்ணெய்ப்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி ‡ மரபுடையோன் றிருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்ளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற் குரியார் யாவரெனவும், இதனானுதலப்படும்பொருள் யாதெனவும், இதனைப்பயப் பிக்கும் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையாலுணர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும் பலவாற்றானுசங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நான்முகத் துவைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகின் மாயிருந் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருடீர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.—என வரும்.

(இதன்பொருள்.) மலர் தலை உலகின் மா யிருள் துமியப் பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போல் - விரிந்த

* கயிலாயபரம்பரை - அகச்சந்தானம் புறச்சந்தானமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், நந்திகேச்சுரதேவர் - சனற்குமாரபகவான் - சத்தியஞானதரிசனிகள் - பரஞ்சோதிமாமுனிவர் அகச்சந்தானமெனவும், மெய்கண்டசிவாசாரியர் - அருணந்திசிவாசாரியர் - மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் - உமாபதிசிவாசாரியர் புறச்சந்தானமெனவும் கூறப்படும்.

† வெண்ணெய் - வெண்ணெயென மரீஇயிற்று. ‡ சயிலாதி - திருநந்திதேவர்.

விடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே (துன்னிய) பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பலசமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் (உதயகிரியினின்றும்) போந்தாலன்றிக் காட்சியெய்த மாட்டாத கண்ணொளிபோல,—அருந்துயர்க்குரம்பையின் ஆன்மாநாடி - பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் (ஒருநிலைக்களமாயிச் *சத்ததாதுக்களாற்பொத்திய) குரம்பையாகிய (காணப்பட்ட) உடம்பானே (காணப்படாத) ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அநுமானவளவையான் வைத்தாராய்ந்து (அவற்றது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து),—கண் இருள் தீர்ந்து - (அவ்வுணர்ச்சியானே) கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவ மலத்தினின்று நீங்கி,— ஈண்டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற்கண்டு - (அது நீங்கிய வழி எல்லா நூல்களுந் தன்பொருளேயாகத் திரண்டு) கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற்கடவுளது திருவருளானே (அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை) அநுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து,— மயர்வு அற - (இம்முறையானே) மயக்க வாசனையற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளித்த - (சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு (முறையானே) அளித்தருளப்பட்ட, உயர் சிவஞானபோதம் - (சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுநூல்களின்) மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை,— உரைத்தோன் - மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்,—பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன் - பெண்ணையாற்று நீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அவதரித்தருளிய சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடையான்,—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன் - பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிதுவென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான்,—பவம் நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே † - பிறவியாகிய மிக்கவலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற் கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினையுடையோன் என்க.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணொளிபோலவென எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த ‡ ஞாயிறு போலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயவாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென்பார், துமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போலுடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருந்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

* சத்ததாதுக்கள் - தோல், உதிரம், இறைச்சி, மேதை, என்பு, மச்சை, சுக்கிலம்.
† இப்பாயிரச்செய்யுள் ஆசிரியர் மாணாக்கர் சகலாகமபண்டிதர் அருளிச்செய்தது.
‡ இருள் துமித்து கண்காண்டல் சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோல.

அருளதுயர்க்குரம்பையி னுடப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னாறு சூத்திரத்தாலும், பெரும்பெயர்ப்பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னாறு சூத்திரத்தாலு மோதுப.

நாடியெனவே அநுமானவளவையானென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியெலன்பதூஉம் தாமே போதரும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தானுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும், பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்குதிறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின்: — இவ்விருவகை யியல்பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட்டாது ஒரோவொன்றேபற்றி ஐக்கவாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முண் மாறுகொண்டுமயங்குவார்க்கு அங்ஙனமயங்காது அவற்றின் பொருளொருமை யுணர்த்துதற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞானபோதமென்பதூஉம் இக்காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது *வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திறுதிச் சூத்திரத்தோதியவாறுபற்றியுணர்க.

சரியைமுதலிய மூன்றுபாதப்பொருளை ஆராயு நூல்களாவன சோமசம்பு †பத்ததிமுதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்தபின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களை யோதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாதமுதலியவற்றை ஆராயுநூல்களை முறையேகேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்தியவுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்துகவென்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும், நந்தி முனிகணத்தளித்தவெனவே வழியும், வெண்ணெய்ச்சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங்கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

மங்கலவாழ்த்து.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுண் ஞானபாதத்திலுளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப் படுத்துக் காட்டிப்போதித்தற்கு‡இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோதநூலினைத் தமிழுலகமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச்செய்து பொழிப்புரைப்பா

* அவ்வடமொழிச்சூத்திரம்:— [illegible]

† பத்ததி கஅ. அவற்றினாசிரியர்பெயர்:— துர்வாசசிவர், பைங்களசிவர், உக்ரஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், சுபோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், சோமசம்பு, பிரம்மசம்பு, திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், பிரசாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசானசிவர்.

‡ இரௌரவம் - ருரு என்பவருக்கு ஆதியில் உபதேசித்தருளியதால் ரௌரவமெனப் பெயர்கொண்டது. இவ்வாகமம் [illegible] வது அத்தியாயம் [illegible] - வது படலத்தின் பெறப்படுவது இச்சிவஞானபோதம். இது வடமொழிச் சிவஞானபோதமாபாடியத்திற் கண்டது.

னெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், சாத்திரத்தே அதிதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்

வஞ்சித்துறை.

க. கல்லா னிழன்மலை - வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(இ-ள்.) கல்லால் நிழல்-(அருள்வடிவாகிய) கல்லானிழலின்கண்ணே (எழுந்தருளியிருந்து),—மலைவு இல்லார்-(நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான்) மலைவுதீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய-மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் * இணை மலர்-பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை,—நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்,— புனைவரே - தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக்கொண்டு *தானேபோல் அடங்கிநிற்பர் என்க.

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்பதாயிற்று.

† மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக்கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்: அதுபுனைவரென்னும் பிறவினை முதல்வினைகொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய ‡ பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும்.

மலைவில்லாரருளப் பொல்லார்தான் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றாம், உலகத்துப் புலவர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கற்பெருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங்கூறியதூஉமாம்.

அவையடக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார்—தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இந்த அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சித்தாந்த சைவத்தினுயர்வும் ஏனைச்சமயத்தார்களிழிபுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) § தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன் உணர்வார்-(உடைப்பொருளாகிய) தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனை யுணருஞ் சித்தாந்தசைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - (தமக்

* தான் தலை என்னும் சொல்லிரண்டும் தம்பொருள்பிரிந்தும் தோன்றுதவாறுபோல.

† வாழ்த்தும்வணக்கமும் பொருளியல்புரைத்தலுமென மங்கலவாழ்த்துமூவகைப்படும்.

‡ பொல்லார் பொல்லாரென பரிஇயிற்று சுயம்புமூர்த்தி என்றதாம். பாசவிக்கினங்களைப் போக்கும் விக்கினேசுரராதலானே அந்தப்பாசத்துக்குப் பொல்லார் என்னலுமாம்.

§ தம்மையுணர்ந்தென்பது ஆன்மதரிசனம், தமையுடைய தன்னுணர்வாரென்பது சிவதரிசனம், வெறுப்பத்தால் ஆன்மதரிசனமும் சிவதரிசனத்தால் ஆன்மசுத்தியும் கூறிற்று சாற்புறல், இங் ஆன்மசுத்திப்பின் இப்பேறு கூறிற்று.

குடைப்பொருளாகிய) எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் (குற்றங்கணீக்கிக் குணங்கொண்டுகோடாட்டுவதன்றி) இகழ்தல்செய்யார்; (ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்).—தம்மை உணரார் உணரார் - அங்ஙனந் தம்மை யுணராதார் தம்மையுடையானாகிய தலைவனையு முணரார் ஆகலான்,—உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை - (அவர்) ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு தம்மிற்றாமே சேராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம் - (அவர் எம்மையும் எம்மாற்செய்யப்படுநூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும்) புறமொழியை (யாம்) பொருளாகக் கொள்ளாம் என்க.

ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுநூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

உடைமை புணராமை என்புழி இன்னுருபு விரித்துரைக்க.

தம்மையுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாமொருபொருளுண் டென்பதே யுணராத உலகாயதரும், தம்மைக் குணிப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவித சைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளினும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங் கோடலானும், உடையானுக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக் கோடலானும், சிவாத்துவித சைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்று மொழியுமென்பது* இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற்கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவதுமுக் கூற்றுப்புறச்சமயங்களின் வேறான பாடாணவாதசைவர் முதலியோர்முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

க-வது. பொதுவதிகாரம்.

பிரமாணவியல்.

முதற்சூத்திரம்.

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களினோதப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்ற இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற் கடவுள் சிறப்புவகையா னுண்டென்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

முதனூற்சூத்திரம்.

[illegible] |
[illegible] ||

* இரட்டுறமொழிதல் ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுமுதல் பலபொருள் தோன்றச் சொல்லுதல். உத்தி கூஉ. நன்னூல், பொதுப்பாயிரம். சூ-கச.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோவெனின். சங்காரகாரணனுயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட * ஐவகைச்சங்காரத்துள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளது வென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமானவளவையா னுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச் சூத்திரம் என்க.

ஏகாரம், இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய் நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்தாக் கேட்போரால் உரைவகைப்பற்றிச் செய்தற்கோடற்பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க என்க.

எனவே, இங்ஙனம் † இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றும்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

இஃது, எனைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முகற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைத்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவள் அது எனும் அவை - புலவர்.) அவனவளதுவெனுமவை - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப்

* ஐவகைச்சங்காரத்துள், முதலது நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம்; இரண்டாவது பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; மூன்றாவது வித்தியாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; நான்காவது சாந்திகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; இறுதியது சாந்தியதீதகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம். அவற்றுள் ஈண்டைக் கேற்புடையது இறுதிக்கண்ணதாகலின், ஈண்டுச் சங்காரகாரணனென்றது சுத்தமாயாபுவனத்தைச் சங்கரிக்கும் சங்காரகாரணனாகிய பரமசிவனை. இவை முறையே பிரமாண்டப்பிரளயம், பிராகிருதப்பிரளயம், மத்தியப்பிரளயம், மகாப்பிரளயம், பிரதமமகாப்பிரளயமெனப்பட்டு, பிரமன் - மால் - உருத்திரன் - அனந்தன் - சதாசிவன் என்னும் இவ்வைவரானடத்தப்படும். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† இருவகைப்படும்பொழிப்புரையென்பது. "பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப் - பிண்டமாகக் கொண்டுரைப் பதுவே." எ-ம், "பாடங் கண்ணழி யுதாரண மென்றிவை நாடித் திரிபில வாகுதல் பொழிப்பே." எ-ம் நூலியலார்கூறுதலின், பின்னையதாகிய வார்த்திகப் பொழிப்பாவது, உரைச்செய்யுளானும், பாச்செய்யுளானும், செய்யப்படுமென்னும் வடமொழி மதம்பற்றிக் கருத்துரையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் உரைச்செய்யுளான் உரைத்து, உதாரணம் பாச்செய்யுளான் உரைத்தல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

பலவாய்ச் சுட்டியுணரப்படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்தொகுதி,—மூவினைமையின் - தோற்றம் நிலை இறுதி யென்னும் மூத்தொழிலுடைமையால்,—தோற்றியதிதியே - ஒருவனாற் றோற்றப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம்.—ஒடுங்கி - அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும்,—மலத்துளதாம் - சகசமலநீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம்.—அந்தம் ஆதி இவ்வாறாகலின், சங்காரத்தொழிலைச்செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற் கடவுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலுணர்ந்தோர் என்க.

அவை தொகுதி; சுட்டுப்பெயரெனக்கொள்ளின் உளவெனப் பிரித்துப், பயனிலையாக்கித், தாமென்பதனை அசைநிலையாக வைத்துரைத்து, ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க.

வினைமை வினையுடைமை.

தோன்றியவென்னாது தோற்றியவெனப் பிறவினைவாய்பாட்டாற் கூறுதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது. தோற்றியவென்னும் பெயரெச்சந் திதியென்னுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. திதியா யொருவனாற் றோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதி யென்றார். திதி யென்றது ஈண்டு உள்பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

மூவினை யுடைமையான் உள்பொருளாதலும், அவ்வாணவ முடைமையான் நிமித்தகாரணனை யுடைத்தாதலுந் துணியப்படுமென்பார், மூவினைமையிற் றோற்றிய திதியேயென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். உருபுகள் தொக்கன.
அந்தத்தைச்செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்ட வுலகாற் காணப்படாத கடவுட்குண்மை கூறவேண்டுதலின், தோற்றிய திதியே யெனவும், ஒடுங்கி யுளதா மெனவும், உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கருத்துரையுட் கூறியதூஉம் அது நோக்கி.

இச் சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனு மவைமூ வினைமையின் என்பது ஓரதிகரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம்; அந்தமாதி * யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகரணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற்கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒருபொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாற் கூறினார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்றுணியப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டதிகரணமெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

என்பது மேற்கோள். எ-னின். மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் சித்தமாய்க்காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல்

* என்மனாரென்றது செய்யுண் முடிபாயதோரிறந்தகாலச்சொல். மன் எதிர்கால விடைநிலை. அது "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே." என்னுஞ் சூத்திரத்துச் சேனாவரையருரையானுமுணர்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதருங் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[* இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்று அதிகரணங்களின்வைத்து இம்முதல் அதிகரணத்துள்,— ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறு வகைத்தாய்ச் சடமாயும் முயற்கோடு முதலியன போலத் திரிபையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டியறியப்பட்டபிரபஞ்சம் இம்மூன்று எதுவாலும்,— உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத்தென்றது - தோன்றி நின்று அழிதலையுடைத்து என்க.]

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயுமிருத்தலின் இம்மூன்றேதுவாலும் பிரபஞ்சந்தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படுமென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினர்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்ட வெனவிசையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிபையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து. எது. எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாணமாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின்பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாயொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

> பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
> பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—னோதாரோ
> வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
> மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

என்பது உதாரணம். எ-னின். உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டும் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேதாய் - காட்சி யளவைகளானும் அறியப்படாத மடவோனே, பூதாதி - பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,— திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் - திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். (அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாலெனின்),— ஒன்று ஒன்றின் பெற்றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும் - ஒவ்வொரு காலவிசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டுவைத்தும்,— என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ - என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்து சொல்வார்களோ உன்னைப்போலும் மடமையில்லாதோர் என்க.

---

* இந்தப் பகரவளைவினுள்ளே வரும் பதவுரை, துறைசையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள் திராவிடமாபாடியக் கருத்திற்கிணங்க அருளிச்செய்தது.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுளவாய தத்துவங்கள் உலகாயதருக்கு உடம்பாடன்மையின், பூதமுதலாய தத்துவங்களென வுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலாமை யறிக.

பூதாதிக்கென நான்கனுருபு விரித்துரைக்க; அது பின்வருஞ்சென்றியையும், ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஈண்டு ஒற்றிமை என்றது சாதியை.

ஓகாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றொன்றினென்பது *"ஒன்றொன்றுப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே" என்றாற்போல அடுக்குமொழி; அது காலவிசேடமாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றாம்.

ஒருங்கே யென்பது சொல்லெச்சம்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறுதலாவது "† பயில்வித் தெல்லாங் - காரிடமதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனில்" என்பதனானறிக.

"ஈண்டும்" உம்மை சிறப்பு.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லை யென்றது.

என விங்ஙனஞ் சொற்பல்காமைப்பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியையிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும்:—

இனி (உலகமுள்ளது என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினை யுடைத்தாயினும் தோற்றுவானொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம் - மேற்சாதிக்கப்பட்ட முத்தொழிலுக்குரிய பிரபஞ்சம்.—உள்ளதென்றது – உள்பொருளாம் என்க.]

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தியின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது வினமேற்கொண்டது என்க.

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற்காரணத்தினின்றுந் தனே தோன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்தகாரணமாய் ஒரு

---

* இந்நூல் கக-வது சூத்திரம், முதலதிகரணம். ஐக்கையுமோக்க.
† சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். செ-கூ. ஒரிடமழிய.

கருத்தாவேண்டாம் எனச் சாங்கியர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றிய வென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட லுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம் - மேல் உள்பொருளெனச் சாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம்,— செய்வோனை யுடைத்தென்றது - தொழிற்படுத்து நிமித்த காரணனாகிய முதற்கடவுளையுடைத்து என்க.]

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்முதலியவற்றி னுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வினைதன்முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனி இவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்டகருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தாமுதலியோரில் ஒருவனையாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது என்க.

ஒடுங்கின வென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்கார மென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, ஏனைக்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற்போந்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு.

(ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.)

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடம்போலும் என்னும் * அவினாபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது என்க.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப்பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபுபடாமையும் நுண்ணுணர்வாற்கண்டுகொள்க.

௪. இலயித்த தன்னிலயித்ததாமலத்தா
விலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து. உ-ம். எ-னின், உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையினென்ற வேதுவை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆம் - (உள்ளதாயினுஞ்சங்கார காலத்தின்) ஒடுங்கிய தாகலான் (அவ்வொடுங்கிய உலகம்) தானொடுங்குதற்கு

* அவினாபாவம் - வியாத்தி நியதமான உடனிகழ்ச்சி.

நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுள தாம். (அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம்: வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுள தாவது எற்றுக்கெனின்),—மலத்தால் - உள்ள தாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரி பாக மாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம். (அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதா மென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெனின்),— இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும் - எஃதெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதாதல் (எல்லாராலும்) விரும்பப்படும் என்க.

. எனவே அநீகியமமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏது வென்னையென்னுந் தருக்கமே அதனையறிவுறுத்து மென்றவாறாயிற்று. சற்கா ரிய வாதத்தினியல்பு "*தந்துமுதல்காரகம்" என்னும் ஞானாமிர்தத்தினுங் காண்க.

இதனானே, இல்லதுமுள்ளதுமல்லாத பொருடோன்றுமென்னுஞ் சூனியவாதி களும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொருடோன்றுமென்னும் அநேகாந்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

—இலயித்த

தத்திதியி னைன்னி னழியா தவைபழிவ
தத்திதியு மாதியுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சற்காரிய வாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்த முதற்காரணத்தொடுங்குமெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப் பகுதி வாசுதேவனுருவாகலான் உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமை வுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்தகாரணமெனக் கொண்டசங்கார கருத்தாவின் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள்கூறுங் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்ததன்னில் எனவுங் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது அத்திதியில் என்னின் - உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதிவடிவாய திதிகருத்தாவின்கணென்பையாயின்,—அவை அழி யாது - (நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆண் டொடுங்குவதன்றி) மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. (அற்றேல் மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் யாண்டொடுங்குவதெனின்),— அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது - அந்தத்திதிக்கடவுளும் படைப் புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக்கடவுளிடத்தே (அவ்விருவரோடுங்கூட) அழிவதாம் (அத்தொகுதி) என்க.

இவ்வெண்பாவினைச்† "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யளையுமா—வைநீரொற்-றின்றியுஞ்செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு—குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்." என்பதுபோல இரண்டடிகாணப்பொருள் படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையறிக.

இலயித்தவென்னும் பெயரெச்சம் தன்னென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது.

---

* அகவல் - கஙி. † இவ்வெண்பாவினை மாபுராணச்செய்யுளென நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து ௪-வது சூத்திரவுரையில் எடுத்துக்காட்டினர்.

இலயித்ததென்றது ஏதுப்பொருண்மையுணர்கின்ற பெயர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவவத்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சூக்குமமாய் நிற்பதொன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது.

ஆவென்பது ழ்தனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினர்.

அவை தொகுதி; அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதென்னும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க.

நிதியும் ஆதியும் ஆகுபெயர். ஆமங்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருப்ப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக் கடவுளையும் உடன் கூறினர்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணனல்லனாயினும முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற்பெறப்படும்.

௫ வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமா-
மத்தன்றா ணிற்ற லவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனு மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம் என்னும் அவிநாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினை யின்மையின் என்னுமேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகம் ஆம். அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம் - (மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய) நிலங் குளிர்ந்தவழி (அதன்கண்) வித்துள்ளதாக (அதனினின்றும்) அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல (மேலைவெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை) தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் (அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி) அவரவர் வினைக்கீடாக (அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ்) சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: (அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றுதவாறு போலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம்) என்க.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர் * "உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பால்." எ-ம், "உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும்." எ-ம் ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதன்ர்கமத்

---

* சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். செ-கூஉ, உயிரவை. செ-சஅ, உலகிலேபிறந்து.

தில் வருந்தோறியபூவும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃதறியாதார் இன்னே ரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின் றும் அங்குரந் தோன்றுதவாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றுதெனப் பரிணமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதி களையும், வித்துநிலனும்போலென்றதனுன் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன் றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும் மறுத்தவாறாயிற்று.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றார்.

வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற் றோற்றுவிப்பான் இறைவ னுகானெனின்,

வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத்தான் கொடுத் துக் கூட்டானே - வேட்டுவனுதனை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விரும் பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல, இறைவனும் (அவரவர்) வேண்டுமுரு வினைக்கொடுத்து (அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையுங்) கூட்டுவன் (ஆக லான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னை) என்க.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னையென்பதுகுறிப்பெச்சம். போல் அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத்திரிந்து நின்றது. நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே
கண்ட நனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனி லிற்றின்றாங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலையுதாரணத்திற்கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற் கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வா னுயின் விகாரமெய்தி அதனிற்பந்தமுறுவானென்னுமவர் மதம்பற்றிநிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவன் - முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது நின்று - (இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்குங்) காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக் காதே கண்டு - (பிரபஞ்சத்தைக்) கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்திரத் தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்து - (அவ்வாறே) காவாது காத்து (அழியா) தழித்தலால்,—அன்றே இன்று ஆம் கட்டு - (இவ்வமல னுக்குப்) பந்தமின்றாதல்,—உளத்தின் * கனவு கண்ட கண்ட நனவு உணர் வில் உணரக்கண்டவனில் இற்று - (கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும்) உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற் றொடக்குண்ணுத வாறு

* கனவுகண்ட புருடனுக்கு அதுபுதிதல்லவாய், காணுமிடத்தப் பொய்யல்லவாய், கனவில் மெய்யல்லவாய், அதிலொருபிரயோசனமுமின்றியிருத்தல்போல், பிரபஞ்சகாரியப் பட்டவருகையில் புதிதல்லவாய், பொய்யல்லவாய், மெய்யுமல்லவாய் முதல்வனுக்கும் பிர யோசனமுமின்றியிருத்தலின், கனவு உவமானமாகக் [illegible] [illegible].

போலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களையறிந்தி வந்த நனவுணர்வின்கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக் குண்ணுதவாறுபோலுமித்தன்மைத்து என்க.

எனவே இஃதிவ்வாறாகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்வதூஉம், கரணத்தாற்செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம், கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாற் பொதுமைபற்றி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ்செய்திக்குக் கட்டுண்டன்முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும், அவையாண்டுளவாதற்கோரியையின்றென்பதூஉம் கூறி எதுவை வலியுறுத்தவாறு காணக.

ஆக்குதல் படைத்தல்; கண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல்; அது * "நொடித்தான்மலை" என்பதனானுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை; அநாதியேயெனினுமமையும்.

இன்மூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுரைப்பினுமமையும்.

இன்றாங்கட்டு என்பது † "அருங்கேடன்" என்பதுபோலநின்றது.

மூன்றமதிகரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். 'ஒடுக்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை' எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர்கூடிச்செய்யக்காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுரவாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்றது.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர்முதல்வராகாரெனப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ், சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழியல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத்தாவின்வழிப் பாதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது என்க.

---

* சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம், திருநொடித்தான்மலைப்பதிகம். நொடித்தான்மலை-கைலை.
† திருக்குறள், தீவினையச்சம், செ. ௰.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திரமுண்மையும் ஏதுமுகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும், சுட்டுணர்வின்றிநின்றசங்காரமெனவும், ஈரிடத்தும் * உடம்பொடுபுணர்த்தோதினார். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர் வென்றது உபசாரம். ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றதுசேதனப்பிரபஞ்சத்தை; பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற்செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவல்வழி நின்றேசெய்ப வாகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன்போல் †அவாந்தரகாரணமாதல்பற்றியேயாகலின் அவையெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்திநிற்குமாகலானும், செய்துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தாவொருவனேயென்பது கருத்து.

எ. ஒன்றலா வொன்று ளுளதாகி நின்றவா
றொன்றலா வொன்றிலவை யீறுத—லொன்றலா
வீறே முதலதனி னீறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற்போலச் சுட்டுணர்வின்றிநின்றசங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும், ஒன்றேயென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவை - சேதனப்பிரபஞ்சத்தொகுதி,—ஒன்று அலா ஒன்றால் - (உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாலே,—உளது ஆகி நின்றவாறு - சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே,—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈறுதல் - அந்தப்பரம்பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா ஈறே முதல் - அச்சங்காரக்கடவு ளொருவனே (உலகிற்கு)முதற்கடவுள். (அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கென்னையெனின்); — அதனின் ஈறு அலா ஒன்று - அப்பரம்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப்பிரபஞ்சம்,— அங்கு - வீடுபேற்றின்கண்ணும்,—பலவாறே தொழும்பு ஆகும் - பலவாற்றானும் (பரம்பொருளுக்கு) அடிமையாம் என்க

இது ‡ சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்திரமும் முதலிய § நிரதிசயகுணங்களுடைய

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச் சூத்திரத்துக்கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் சிலேடையென்பர்.

† அவாந்தரகாரணம் - இடையிற்போந்தகாரணம்.

‡ சொற்பொருட்பின்வருநிலை "முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற் - பின்வருமென்னிற் பின்வரு நிலையே." என்றார் தண்டியாசிரியர். பொருளணியியல். சூ-௪௫. இதனை வடநூலார் ஆவர்த்தி தீபகாலங்கார மென்பர். § நிரதிசயகுணம்-பெரிதும் வியக்கத்தக்ககுணம்.

னென்பதூஉம் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின்மிகையென்னுங் குற்றமாம்: அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றாலும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினார்.

ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகுபெயர்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறாவன, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு*வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவாநுபவமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவசமமாமென்னுஞ்சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக்கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபடவேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது :—தோற்றக்கேடுகள தண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் சித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இவ்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும், அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணமுண்டாயினும், அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டும் என உலகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்க நிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறெனை உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]

[illegible]

---

* வியஞ்சகம் - கலந்து நின்று விளக்குவது.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமாற்றைவகுத்துணர்த்துமுகத்தானே துணைக்காரண முதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவையாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக்குப் பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம் என்க

சூத்திரவிலையபும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதாமென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்* வவாய்நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(மேலைச்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல்) அவ்வுயிர்களேயாய், (பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின்) வேறுமாய், (உயிர்க்குயிராந்தன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய் நின்று,) ஆணையென்னும் பரியாயப்பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் (வரும்) இருவினைகளான் (அவை) இறத்தல் பிறத்தல்களைப்புரியும் வண்ணம் (அவ்வாணையிற்) பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையே தானேயாயென்பதனை இரட்டுறமொழிதல் கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி † "உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற்றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார்.

'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினார்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது ‡ சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பதனோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்ணும்,பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியையெனக்கொண்டேரிடத்தும்வேற்றுமையுருபுகள்விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினுமமையும். ஆய்ப் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் காரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது.

இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று § உத்தேசமாயெடுத்துக்கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர். † சிவஞானசித்தியார். இரண்டாஞ்சூத்திரம், செ-க.

‡ சிங்கநோக்கு-முன்னும் பின்னும் உள்ளவற்றை நோக்கும் அரிமாபோல முன்னும் பின்னுஞ் சென்றியைந்து பொருடரல்.

§ உத்தேசம் - பெயர்மாத்திரையேயுரைத்தல். உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்ஷை என மூன்றனுள் இதுவொன்று.

ஆணையினிருவினையினெனவே, தன்து சிற்சத்தி துணைக்காரணம், இருவினையும் அதன்வழித்தாய துணைக்காரணம், இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோடென்பதூஉம் பெற்றாமாகலின், அது முதற்காரணமென்பதூஉம் இருவினையிற் போக்குவரவுபுரியவெனவே ஒடுங்கியின் மீளவுளதாங்கால் இருவினைகட்கேற்பப் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியுமென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க.

இதனுள் அவையேதானேயாய் என்பதோரதிகரணம்; ஆணையினிருவினையின் என்பதோரதிகரணம்; போக்குவரவுபுரிய என்பதோரதிகரணம்; ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றே என்பதோரதிகரணம். ஆகநாற்கூற்றது இச்சூத்திரமெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள்பலவும் முதல்வன்றானேயாய்நிற்கும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேன் முதற்கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல் அபேதமோ? இருளும் வெளியும்போற் பேதமோ? சொல்லும்பொருளும்போற் பேதாபேதமோ? என்னுமையப்பாட்டின்கண் அம்மூன்றனுள் ஒரோவொன்றேபற்றி அவ்வம்மதத்தார் கூறும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வதிகரணை நான்கனுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—முதல்வன் - கடவுள், — இவ்வான்மாக்கள் பலவுமாய் - கலப்பினால் இவ்வுயிர்களேயாய்,— தானேயாய் - பொருட்டன்மையால் அவற்றின் வேறுமாய்,— இவ்வான்மாக்கள் பலவும் தானேயாய் - உடனாய்நிற்றலின் இவ்வுயிர்கள் பலவுந்தானேயாய்,—நிற்குமென்றது - நிற்பன் என்க.]

ஈண்டும் இரட்டுறமொழிந்துகொள்க.

இதனானே, ஒருவிடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புணருர்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

* அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏகமென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியைப் புணர்த்துமாயிட்டு.

எ-து. எது. எ-னின். முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங்கடாவையுராசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) (அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் † இன்மை அன்மை மறுதலை என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே, அவற்றுள் இன்மைப்பொருள் பற்றி) அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரையானே ஒருபொருளென்றல்

---

* அத்துவிதம் = இரண்டல்லாதது. ந + துவிதம் = அத்துவிதம். பாணினீயம், ௬-வது அத்தியாயம், ௩-வது பாதம், எ௩-வது "நலோபோ நஞ:" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் நகரம் அகரமாயிற்று.

† இன்மைப்பொருளுக்கு உதாரணம் அப்பிரகாசம், அஞ்ஞானம் முதலாயின. அன்மைப் பொருளுக்கு உதாரணம் அப்பிராமணன், அசுவம் முதலாயின. மறுதலைப் பொருளுக்கு உதாரணம் அதன்மம், அநீதி முதலாயின. ஆசிரியர் பதஞ்சலியார் மாபாடியத்தின் எடுத்தோதிய அறுவகை நகரப்பொருள்களுள், ஈண்டுக்கூறிய முப்பொருள்களும் முறையே அபாவம் சாதிருசியம் விரோதம் என்னு மூன்றன்பாற் படுவனவா மெனக. மாபாடியம், ௨-வது அத்தியாயம், ௨-வது பாதம் ௬-வது "நஞ்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

பொருத்தமுடைத்தெனின்,—தாமே தன்னையொன்றெனக் கருதல்வேண்டாமையின் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலாலும், (* எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருண்மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி ஏனைச்சொற்களின் மேல் வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப் பொருள்களையுணர்த்துதல் வழக்கின்கணின்மையின்) அத்துவிதமென்கின்ற மொழிதானே (பிறிதுகாரணம் வேண்டாது) வேறின்மையையுணர்த்திநிற்குமாகலானும், ஈண்டிவ்வான்மாக்கள்பலவும் முதல்வன்றானேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது என்க.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்காலவழக்குப்போலும்; அற்றாகலினன்றே † "நீயோ செய்யாய் நின்மல னாயிட்டு" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்; இனி "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போல ஆயிடலானென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்துநின்றதென்றலுமொன்று.

எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

வேறின்றி உடனாதல் பெறப்படவே, பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினால் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

அ. கட்டு முறுப்புங் கரணமுங் கொண்டுள்ள
மிட்டதொரு பேரழைக்க வென்னென்றாங்—கொட்டி
யவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா
தவனுளமா யல்லனுமா மங்கு.

எ-து. ர-ம். எ-னின். ஒருபொருள் மூவகை யியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றுள் ‡ அவையேயாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங்கொண்டு - உயிர் (நரம்பு முதலியவற்றால்) பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒருபேர் அழைக்க என் என்றாங்கு - சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயராற் பிறரழைத்தவழித் தான் என்னை யென வந்து நிற்றல் காண்டுமன்றே, (இருவர் கைகோத்து நின்றுழியும் அவருள் அழைக்கப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னையென்றல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெனத் தானென வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற்றாம்.) அதுபோல,—ஒட்டி - (முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய்) ஒட்டி நிற்போனும்,—அங்கு அவன் உளம் ஆகில்லான் உளம் அவனுமாட்டாது அவன் உளம் ஆய் அல்லனும் ஆம் - (அவ்வாறொட்டியவழியும் உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்டாது. அவ்வாறாயினும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறாயுநிற்கும், உடம்பு அங்ஙனமில்லாது,) அது போல (முதல்வன் முதல்வனே, உயிர் உயிரே,) முதல்வன் உயிராயொழியான், உயிர் முதல்வனாகமாட்டாது. (அவ்வாறாயினும்) முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேறாயுநிற்பன். (உயிர் அங்ஙனமில்லாது) என்க.

* எண்ணுப்பெயர்மேல்வந்த நகரம் அன்மைப்பொருளையே புணர்த்திநிற்றற்கு உதாரணம் அநேகமாம். அநேகம் = ஏகமல்லாதது. † இருபாவிருபது செ-௬. கூறியமூன்று.
‡ அவையேயாதல் - கலப்பினால் உடலுயிர்போல் அபேதமாதல்

அவனுளனாயில்லா னுளனவனு மாட்டா தவனுளனா யவனுமாமங் கென்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது என்னென மரீஇயது. ஒட்டெயனப்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசத் தோடுளைகா—ணென்றின்றா
லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறு முகத்தால் * தானேயாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண்-வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றேபதி-(அதற்குத்தாத்பரியம்)பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்,—ஒன்று என்ற நீ பசு ஆம் † காண்-இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவாயாக. (பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதனமாக என்னைப்பசுவென்றதென்னையெனின்),—பாசத்தோடு உளை - நீ ‡ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. (அற்றேல், இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளு மில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்),—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்றால் என்னும் - § அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையா மென்னும் இம்முறை பற்றி (வேதம் "பிரமப்பொருள் இல்லையாயின்) ஒருபொருளுமில்லையென் றோதும் அத்தனை என்க.

ஒன்றின்றா லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே லிக்கிரமத்தென்னும் என்றது வேறாயும் வேறன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலென உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பண் பின் மேனின்றது. காணென்பதனை மேலேகூட்டுக. ஆம் அசை.

௩௦. பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மெண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மண்ணாறு
ளத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னு
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின், அத்துவிதம் இருபொருட் கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய்முடி

* தானேயாதல் - பொருட்டன்மையால் கண்ணின் அருக்கன்போல பேதமாதல்.
† காண் பசு வென்பதனோடு கூட்டுக. இது சிராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.
‡ மலத்தோடு - "மலமொடோளுயின்ற" என்புழிப்போல.
§ "மெய்யி னியக்கம் அகரமொடு சிவணும்" என்னும் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் மொழிமரபு கௌ - வது சூத்திரத்தில் கூட்டிக்காண்க.

யும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே * அவையே தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் என்னும் சுவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல் - பண்ணும் (அதனின் வேறன்று யெண்ணப்படும்) இசையும்போலவும், பழமும் (அதனின் வேறன்று) எண்ணப்படுஞ் சுவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன் திருவருள் (உயிர்களின்) வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்,— அருமறைகள் ஒன்று என்னாது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் - வேதங்கள் ஏகமென்னாது (பிரமம்) அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும் என்க.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதோடு முரணுமாறில்லை யென்பதாம்.

பண்ணை யென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. பண் பாலைப்பண் முதலாயின.

எங்குமாமண்ணலென விசேடித்தது. குண குணிகள் போல உடனாயும். அவ்வாறுடனாகாமைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமை மாத்திரையேபற்றிக் குணகுணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

கக. அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று— பிரிப்பின்றித்
தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
யானே யுலகென்ப னின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமையெடுத்துக்காட்டின் அநேகாந்தவாதமாமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்) உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கையுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கினோடொன்றாய் உருக்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, (முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று) நீக்கமின்றி (உடனாகலால்) தானேயாம், உலகேயாம், (தானே உலகேயாம். அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லாமாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தில் யானேயெல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போலு மெனின்),— தமியேன் உளம் †புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று - (அம்முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித்) தனியாய் நின்ற என்னகத்துச் (சோகம்பாவனையாற்) புகுந்து (வேற்றுமையின்றித்தோன்றலான்) யானேயுலகெல்லாமென்பேனாயினேன் இம்முத்திகாலத்து. (ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறாவான்சேறலின்று) என்க.

---

* அவையேதானேயாதல் - உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையால் கண்ணொளியின் [illegible] போதம்போலப் பேதாபேதமாதல்.

† புகுதல் - புதிதாகப்புக்கதன்று; அநாதியிலே [illegible] நின்றமுறைமை முன்பு [illegible] மல், இந்நிலையின்கண் நீக்கவிடத்தே காண்டலால் பின்பிரகாசித்தலென்பதாம்.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினேனென்றதூஉம், முதல்வனது விச்சுவரூபத்தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்றிருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்யு முனிபாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தோனாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலறிக.

கலப்பாய்நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங்கூறினார்.

ஈண்டும் * இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளைபற்றி † "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்— தெரிக்கலுற்றாம்." என வகுத்தோதினார்.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-ன். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்துநின்று புனருற்பவஞ்செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்களுக்கு - முதல்வன் இவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றற்குரிமையுடைய உயிர்களுக்கு,—இருவினை - முற்பிறவிகளின் ஈட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த புண்ணியபாவங்கள்,—முதல்வன் ஆணையின் - இறைவனுடைய சிற்சத்தியால்,—வருமென்றது வரும் என்க.]

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களையென்க. எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லையென்பார் முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்.

ஒரு நகரியைக் காப்பான் ‡ பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவனதாக்கினையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஆணையேயமையும், இருவினையெற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

* "தானேயுலகாம்" என்பதனை. † சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். செ-எ. ‡ பாடிகாவல்-ஊர்காவல்

(இ-ள்.) ஒரு பட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் (களைகணுவானொருவன்மாட்டு) வைத்தாற்போல (எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச்செய்வதாகிய) தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறையாகலான், இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது என்க.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகணுவானொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்பதொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது *"கோடி காவனைக் கூறுத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

கஉ. உள்ளதே தோற்ற வுயிரணையு மவ்வுடலி
னுள்ளதா முற்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேறுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனை யின்றியமையாமைக்கும் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்து தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளதே தோற்ற - (இல்லது தோன்றாதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான்) முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே (தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந்) தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும்-(அவ்வின்பத்துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற்) சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம்பிற்பொருந்தி அவற்றையநுபவிக்கும்.(முன்வினையை ஈண்டநுபவித் தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙனமெனின்),—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் - முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். (அற்றால், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும், முதல்வன் எற்றுக்கெனின்),—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்யேபோல் - உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழிலானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல,—வள்ளலவன் செய்வன் - (உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை) வள்ளலாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்,—செயல் சென்று அணையா -(அவ்வாறன்றி) வினை (தானேஉயிர்கட்குப் பயனாய்)வந்துபொருந்தமாட்டாது என்க.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது †"வேண்டுவோர் வேண்டிய" வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவெனவிரியும். ஏகாரம் எழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமை

* திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம்,திருக்கோடிகாத்திருக்குறுந்தொகை,செ-கு. காடிகாவலர்
† ஷை தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத்திருத்தாண்டகம், செ- க. துண்டு நடாவிய,

யரவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள் அவற்றின்க ணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறி னார்; ஈண்டு வினை முதல்வனை யின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவு தொழிலையுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

கங. அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ — லவ்வினையைப்
பேராம லூட்டும் பிரானி னுகராரே
லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ-ள்.) காந்த பசாசம்போல் - (ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்த வழி) இரும்பினை (வலித்துக்கொள்ளுங்) காந்தம்போல,— அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர் விக்கும் முதல்வனால்,— அவ்வினைஞர் தாம்- அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன் மாக்கடாம், அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் - அவற்றைச் செய்தற்குரிய நிலைக் களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி (அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பர்) அவ்வா றநுபவியாராயின், வேறேஎவர்தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்,— ஆங்கு- (அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும்) அப்பெத்த காலத்து என்க.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தன்றுணிற்றல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந் தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானினுகராரே லார்தா மறிந் தணைப்பாரென்றார் இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

கச. நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
ளலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ? ஆதியெனின் முன்பில் லது இடையே தோன்றுமென்பது *சற்காரியவாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத் துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே - நெல்லின்கணுமியும் செம்பின்கட் களிம்பும் எக்காலத்துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுஞ்

* சற்காரியவாதம் - காரியமழிக்குழியும் காரணத்தின்கட் காரியவடிவம் சூக்குமமாய் அழிவுபடாது நிற்றலைமேற்கொள்ளுவதாம்.

செம்பிடம் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல; அது போல,—வல்லி மலகன்மம் அன்று உளவாம் - மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாம்,—கமலத்து அலர் சோகம் பொன் வாள் செய் வள்ளலால் ஆம்-(முன்னேயுள்ளதாய) தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினாற் செய்யப்படுமாறுபோல (அவ்வை தத்தங் காரியங்களைச் செய்தல்) முதல்வனாலேயாம் என்க.

இஃதெடுத்துக்காட்டு * உவமை.

புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.

தொன்மையினுள்ளவற்றைத் தொன்மை என்றுபசரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாகலின், வல்லியென்றார்.

வினைக்குத் தொன்மைகூறுவார் இனம்பற்றி மாயைமலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினர்.

† மூலமலத்தின்காரியம் மோகம் மதமுதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பத்துன்ப முதலாயின. மாயையின் காரியம் தநுகரண முதலாயின. வள்ளலாவா மெனவே திரோதான சத்தியது உண்மையும்பெற்றாம். அது பாகம் வருவித்தற் பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டு கொள்க.

இவற்றுள் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யென் றிருவகைப்படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயையென் றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ்சிவ தத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொருதத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் ‡ பொதுவுஞ்சிறப்பும் பொதுச்சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் § "நாசோற்பத்தி பண்ணிவருமாதலா லநாதி" என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் $ பிரவாகாநாதியென்பாரும், || "ஏக னநேக னிருள் கரும மாயையிரண் - டாகவிவை யாறு நியல்." எ-ம், "ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்."

* இதனை மறுபொருளுவமை என்பர் தமிழ்த்தண்டியார்; பொருளணியியல். ௨௫.
† மூலமலத்தின்காரியம்—மோகம் - மதம் - இராகம் - கவலை - தாபம் - வாட்டம் - விசித்திரம் என ஏழுவகைப்படும். இவை முறையே மயக்கத்திற்கேதுவாதலும், மதித்தற்கேதுவாதலும், ஆசைமிகுதிக்கேதுவாதலும், கவலுதற்கேதுவாதலும், தபித்தற்கேதுவாதலும், வாடுதற்கேதுவாதலும், நானாவிதவேதுவாதலுமாம். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.
‡ புவனவடிவாகிய தத்துவங்கள் எல்லாருக்கும் பயன்றருதலின்பொது. சூக்குமதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போகநுகர்தற் கருவியாதலின் சிறப்பு. தூலதேகவடிவாகிய தத்துவங்கள் தனக்குப் போகநுகர்ச்சிக்கும் சந்தனம் பூமாலை போல மனைவி முதலியோர் அநுபவிப்பவும் படுதலின் பொதுச்சிறப்பு. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.
§ சிவப்பிரகாசம், பொது. செ - ௧௯. கண்ணியிடு. $ பிரவாகாநாதி - இடையறாதொழுகும் நீரோட்டத்தின் முதல்வந்த நீரும் பின்வந்த நீரும் எனப் பிரித்தறியப்படாமைபோல் தொன்று தொட்டுவருதல். || திருவருட்பயன், அறிவுநெறி. செ - உ.

எனும், ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரணமாயமூலகன்மமொன்று அநாதிநித்தமாயுண்டென்பாருமென்றுஇருதிறத்தராசிரியரென்க.இவ்வினையீட்டப் படுங்கால்,மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக்காயமென்னும் மூன்றானீட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற்கிடந்து; சாதி ஆயுள்போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம்போக்கியம் என்னு மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னு முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடுகூடிய சேதனம்வாயிலாகவருவது.ஆதிதைவிகமாவதுஒருவாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது.இன்னும்இவ்வினைகள்*உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய்,முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயினன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும். அஃதுண்டோ?இல்லையோ?என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடுகூடுமாறுபோல உடம்புநீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடுகூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - இருவினைப்பயன்களை நுகர்தற்குரியஉயிர்கள்,—மாறிப்பிறந்துவருமென்றது - இறந்து மீளப்பிறந்து இவ்வாறே வரும் என்க.]

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க.இஃதுணராது அச்சுவேறுபடுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமை யுணர்க.

தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமுந் (தொடர்ச்சியாயுள்ள) பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்களைமாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது என்க.

தோற்றமும் ஈறுமென்னு மும்மைகளை எதிரது தழீஇனவாகக் கோடலிற்றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

---

* உலகவினை - கூவல் தண்ணீர்ப்பந்தலாதி அமைத்தல், வைதிகவினை - வேள்வியாதி செய்தல். அத்தியான்மிகவினை - சிவபூசையாதிசெய்தல். அதிமார்க்கவினை - யோகஞ்செய்தல். மாந்திரவினை - மந்திரோச்சாரம் ஞானநூல் ஓதலாதிசெய்தல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையேபற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின் பொருட்டுச் சிவத்துக்கே யாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்தும் *மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் புத்திதத்துவத்துக்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோடலுதலிற்று இவ்வதிகாரமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமை யுள்ளதற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமெனமேற்கொண்டதென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.

உளதாதலென்னும் ஒருமை தோற்றவீறுகளோடு தனித்தனி சென்றியையும்.
ஆன்மாக்களேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்டதென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தலமையின் ஈண்டவர் மதம்பற்றிக் கடா நிகழ்த்தற்கோரியையின்மையுணர்க.

கரு. கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் தூடு வினையிற்—கண்செவிகெட்
டுள்ளதே தோற்ற வுளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
தள்ள விழுங்கருவிற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததலுதலிற்று.

கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக்கொண்டு கூட்டுக.

(இ-ள்.) கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புகளையுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் (தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந் தொடங்கிச் † சங்கார காலமளவும்) நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் (‡ பூதசாரவுடம்புமுதலியனவாய்க்) காரியப்பட,— உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து - உயிரானது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட் (பொருந்தித்) துறக்கநிரயங்களிற் சென்றனுபவித்து, (பின்னர்),—கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வின், தான் மறந்து - நனவின்கட் கண்டவற்றைக் கனாக்காணுங் காலத்து (மறந்து) அறிவு வேறுபட்டாற்போல, (முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்தூடு விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை) மறந்து (அறிவு வேறுபட்டு),— மனந் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழும் தான் - (முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டுங் § கதி நிமித்தம் பற்றி வுயிர் அவாவுமாறு) மனஞ்செலுத்துதலான் (அக்கதிக்கட்சேறற்கேதுவாய் எஞ்சிநின்ற) புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று (அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த) அக்கருவின்கட்படும் என்க.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

விண்படர்ந்தென்னும் || உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந்தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

---

* மூலப்பகுதி - பிரகிருதி. † சங்காரம் - ஈண்டுமோசங்காரமெனவறிக.
‡ பூதசாரவுடம்பு-தேவர்களின் ஒண்மையாயவுடம்பு. § கதிநான்கு - தேவகதி, மக்கட்கதி, விலங்கின்கதி, நரகர்கதி. || "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்பர் நன்னூலார்.

அத்துடனென்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தி யென்பது சொல்லெச்சம். * வினை ஆகுபெயர்.

உடம்பு நீங்கிப்போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண் செவி கெட்டுடனென் றுபசரித்தார். கெட்டவழி யென்பது கெட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரியமாமாறென்னை யென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும்பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது. † "பூதனுசரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே - யாதனு சரீரமாகி" எ - ம், ‡ "சூக்குமவடிவதென்னிற் றூலகா ரணமதாகும்." எ-ம், § "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்" எ-ம், ¶ "மாறியிவ் வுருவமெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னிற்-கூறிய சூக்கு மத்தாம்" எ - ம், ※ "விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்." எ-ம். ‖ "மனுதிதருமுடல்." எ - ம் வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் ÷ "காலமுற்று - நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூலவுடம்பு = "வெறொரு குறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சுவேறுபட்டு ∴ "மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதூஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக.

அணு சூக்குமவுடம்பு.

தன்ன தன்னுதலானென்க.

அக்கருவிலெனச் சுட்டுவருவிக்க.

தான் அசை.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந்தென்றதனால் இடத்திரிவும், கண்ட கனவைக் கனவுணர்விற் றன்மறந்தென்றதனால் அறிவுத் திரிவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றவென்றதனால் புதிதுபுதிதாய்த்தோன்றுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்துடு விண்படர்ந்தெனவும், அணுவாய்ச்சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனாற் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மையும், வினைச்சேடத்தாலென்றதனுல் நரகசுவர்க்கங்களின் அநுபவித்தொழிந்தமைபற்றிப் புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், √ மனந்தன்னவென்றதனால் × அஃதெஞ்சுதற் கேதுவுங்காட்டியவாறு.

* வினை - புண்ணியபாவம் சேடத்திற்கானமையின்.

† சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௩௪. ‡ ஷை, நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௩௦.

§ ஷை. இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௫௦. ¶ ஷைசூத்திரம் செ-௪௭. ※ ஷைசூத்திரம். செ-௪௧.

‖ சிவஞானசித்தியார் பதினொன்றாஞ்சூத்திரம். செ-௬. அகரதி-

÷ ஷை இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-௪௮. சூக்கு-

= ஷைசூத்திரம். செ-௪௭. மாறியிவ்வுருவ. ∴ ஷைசூத்திரம். செ-௪௧. விதிப்படி.

√ மனம் உயிரை அவாவுமாறுசெலுத்தல் வினைக்கீடாகவென்பது வியாத்தியாகலான் மனந்தன்னுதல் வெளிப்படவே வினையெச்சமுண்மை பெறப்பட்டதாம் என்பது இதற்குப் பொருளாகக் கொள்க. × அஃது - வினை.

வேறந்துட்கூறப்பவும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்ந்துளார் கண்செவி செட்டவழி விண் படர்ந்து மறந்தணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்றார்.* பஞ்சாக்கினிவித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்துட் காண்க.

மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்க நிரயங்களிற் படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங்களுட்காண்க.

கசு.* அரவுதன் ரோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
சுடாதுள்ளப் போமா றது.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரவு தன் றோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய்வரும் அப் பண்பும் பரவில் வேறு - (கண் செவி கெட்ட வழி உள்ளதே தோற்ற அந்நாடு விண் படர்தற்குப்) பாம்பு தோலுரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும், பருவுடல் கனவுடம்பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிக்குவழங்குதலின் இவற்றிற் கு மாறுக,—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது - குடவாகாயங் (குடமுடைந்தவழி) ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது.— உள்ளம் போம் ஆறு அது - சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான் எ-ங்க.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகை யுவமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணுதயாறு, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேலைவெண்பாவில் 'கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்து' என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவுமென்றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்துகொள்க.

பாவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இல்லுருபுதொழினிகழ்ச்சிக்கண்வந்த வேழாவது.
பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனுமாறு மிக்குநிகழ்தல்.
ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை.

போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற் றொக்கது; † "ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போல.

---

* பஞ்சாக்கினி வித்தையாவது—துறக்கம் - மேகமண்டலம் - நிலம் - தந்தை - தாய் இவ்வைந்து இடம் அக்கினியாகவும், அவ்வவ்விடங்களின் எய்திய ஆன்மா ஆகுதியாகவும் வைத்துத் தியானித்தல். இது சிரவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை. செ-இ.

குளம்+ஆம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடம்+ஆகாயம் * குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போ லென்றுரைப்பாருமுளர்.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்குச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் சனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபுநீக்குதல் இயைபின்மைநீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக்கூறுமையே இனிதுவிளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற் கேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாய மென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற்பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்தற்குறுதலிற்று.

---

* குடம், தமிழியற் சொல்லாதல் "குடந்தம்பட்டு" "குடக்கூத்து" "குடமுழா" என்றற்றொடக்கத்தாற் பயின்றுவருந் தமிழ் வழக்குரைகளானறிக. இன்னும், குடம் தமிழ்ச்சொல்லாகலினன்றே 'குடந்தம்பட்டு' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—'வழிபட்டு' என்றும், வணக்கம்பட்டு'என்றும், 'உரைப்பர்'என்றும்,'குடவென்பது தடவென்பதுபோல் வளைவையுணர்த்துவதோ ருரிச்சொல்லாகலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமா மென்றும்' ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறுவாராயினர். குடவு வளைவு பொருட்டாதல்"குடாவடியுளியம்"எனும் குறிஞ்சிப்பாட்டுரையால் அறியக்கிடத்தலின் இது தமிழ்ச்சொல்லென்றேதுணிக.

வடமொழி அமரநிகண்டுள் அந்நூலார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண் டோதுதலின் அது வடவியற்சொல்லுமாம். ஆயினும், அஃதாண்டுத் தமிழிற்போலப் பெருவரவிற்றாகாது அருகிவழங்குதலாலும், வடநூலார் 'கடாகாசம்' 'மடாகாசம்' எனவழங்குவதன்றி 'குடாகாயமெனயாண்டும் வழங்காமையாலும் அதனை வடசொல்லெனவைத்து முடிபுகூறுதல், தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்து அவ்வாறு மருவூ முடிபுகொண்டாராசிரிய ரென்றுணர்க. குடம் பொது வெழுத்தானாய சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அறிக.

'குடாகாயம்' வடநூன் முடிபென்று கோடலுமொன்று, எனச் சிவஞானமாபாடியத் தாசிரியர் சிவஞானயோகிகள் உரைத்தவாற்றால் காண்க.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற்கொண்டது என்க.

அவிநாபாவமுணர்த்துவார் * ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி யென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினர். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையி னீக்கமின்றி நிற்கு மென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

கஎ. எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்னி
லெங்கு முளனன் றெவற்றெவனு—மங்க
ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடைமை யாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் † அவிநாபாவ மாமாறு யாங்கனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென (மேற்கூறிய) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்),— இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று - அற்றேல், முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனாதல் கூடாது. (தன்பாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல், இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்),— எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை - எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் (அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்களில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்றியமையாவாகலான் (எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்),— ஈசன் பொன் ஒளிபோல் - எங்குமுளனாகிய முதல்வன், ஞாயிறும் ஒளியும்போல (ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். அற்றேல், பசுபாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் *முதல்வனொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்),— அவை உடைமை (ஆம்) நாம் ஆள் ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

---

* ஏகாநேகமின்றி - நீக்கமின்றி. † அவிநாபாவம் - விட்டுநீங்காமை.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமத்தன் ருணிற்றல்' எ-ம், 'அதனினீறலாவொன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

என்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *"புகழ்புரிந்த" என்புழிப்போல. அளவையாளென ஆனுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகு பெயரால் அத்தருமங்களின்மே னின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணை யொருமையோடு முடிந்தது.

.. அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனு மென்பது எழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் † எவனென்னும் வினவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை யுணர்த்திநின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது‡ தொகையுவம மாகலிற்பொதுவியல்பு விரித் துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற்போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனுதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்ருய் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனுதல்கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனை யின்றியமைதல்கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போ லச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தா தான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,— தன்னைவிளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக்கதிரெனவுந் தன்னைவிளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்துநிற்றல்போல, புறப்பொருளைநோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளைநோக்கி நின்றுணர்த்துவதூஉமாகிய இருதன்மையுமுடைய பேரறிவாய் சைதன்னிய மொன்றே அங் ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக் காது அறிவுமாத்திரையாய்நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந்தாதான்மியத்தால் இருதிறப் பட்டியைந்து நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் தீயின்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறு பாட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமா றுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின் மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வர்மை சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசு வரி அபரவாகீசுவரி மனோன்மணி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவ

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம். செ-க
† இங்ஙனம் 'எவன்' என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நிற்றலுமுண்டென்பது "அஃதான் மெய்கெட" எனும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துரையில் நச்சினார்க்கினியார் உரைக்குமாற்றா லுணர்க. எழுத்ததிகாரம், புணரியல். ரு - உ0. ‡ தொகையுவமம் - உவமைத்தொகை.

பேதங்கீட்கும் முறையே எழுவகைச் சத்திகளாயும், அத்தியான்மிக மெனப்படும் உன்மனி சமனி முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

நேதீதி ஶேஷிதத்வாத் மமாயமிதி பாவத: |
ஸ்வாபே நிர்போகதோ போதே போத்ருத்வாதஸ்தி ஸோঽணுக: ||

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ப். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் அவையெனாவே யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றெனை அவ்வம் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்துதல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட்கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானாயபயன் கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

இலதென்றன் முதலிய அறுவகை யேதுக்களாலும் மாயாவியந்திர தனுவென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படும் குறிப்பேதுவாலும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.

இது * பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது † சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனொடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலி னன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

---

* இதனை - "எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட் - பொருளேற் குடைய்து பூட்டுவில் லாகும்." என்பர் நன்னூலார். பொதுவியல், சூ - கச, 'ஆன்மா உளது' எனவிலையுதின்.

† ஆன்மா சாதியொருமையாதலின் ஈண்டொருமைவினையேற்றதென்றற் கெழுதினர்.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் எழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி சென்றியைதலின் எழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப் படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின் சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவின திலக்கணங்கூறும்வழி, அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களையும் முறையே மறுத்து உண்மை சாதிப்பான் றொடங்கி, அவருள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்தியமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுணர்த்துதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வெழுதிகரணத்துள் வைத்து இப்முதலதிகரணத்துள்,—இலதென்றலின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான்,— ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறா யுயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோ டொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமீனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுப வாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக் விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோ ரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையெல்லாமல்லாதேயெனப் பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறாம். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையின்றுண் மலடி யென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லது மன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

கஅ. அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றுணர்ததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று

தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வறிவை உடல் பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேறு கப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடயமுதலிய அனைத்தினும் அதுவதுவாகநின்று,—அன்று அன்று என விட்டு - முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒவ்வொன்றாகக்கண்டு நீக்கியவழி,—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்றுநின்றுளது - (அவ்விடத்து) அகாரமுதலிய சூக்கும பஞ்சாக்கரரூபமாய் நிற்குந் திருவருளைப்பெற்றுளதன்றே,—அதுவே நீ—(அதுவதுவாய் நின்றவைகழிந்தபின் அங்ஙனங்கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப் பட்டு மேலும் வாய்மையிற்றிரியாதுஅதாகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த) அவ்வறிவுதானே நீயென்பதறிவாயாக. (அற்றேல், மாயேயமுஞ் சிவமுமன்றென்பது மேலைச் சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமெனவமையுமாகலான் வரம் பின்றிப்போமாறில்லையாமெனின்),—சார்மாயை - நின்றற் சாரப்பட்ட மாயை,— அனைத்தும் நின்று இன்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலைமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றொடு விரவி நின்று இப்பொத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை-(மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ) அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும்விட்டவழியென எதப்பொருளை அறுவதிந்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினர். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலுமோரியை யின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்தா நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனுனே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந்தோற்றுவாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழக்காணமையானும் நானுணுகினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றலின் - நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழக்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுள்ளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்குமிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதற்குற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மை வழக்காகலின் ஆறன்தொகைற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றானும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்கமிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப் பொருட்களன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு * நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறாய். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

௧௯. எனதென்ற லாட்டினெனலா தென்னு
துனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னினைவை வேறா முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறாதல்கண்டு †பிறிதின்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் ‡தற்கிழமைப் பொருள்பட" எனதென்று கூறிநிற்றலின், அவ்விருவேறுமொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டில் - (நீ உலகாயதநூல் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கினின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) எனதன்றென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளா

---

* இறந்தகாலத்தை புணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சம் கண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லோடியைந்த தென்னெனின், பெரும்பான்மை யிறந்தகாலத்தையேயுணர்த்துமாயினும் "செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால - மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்" என்புழிப்போல வேனைக்காலங்களையுமுணர்த்துமென்பது. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல்-௨௩௦.
† பிறிதின்கிழமை என்பது தன்னின்வேறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தற்கிழமை என்பது தன்னோடு ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

கக்கூறிக்கொண்டு நின்றாற்போல,—உனது அலாது உன்கை கால் யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண் - உனதன்றாகிய உன் கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்,—உன்னின் - (உலகாயதநூல் ஆராய்ந்தபின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறாதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் ஏதுக்கண் முதலியவற்றான்) ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறாம் உணர் - அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக என்க.

இன் உவமவுருபு.

உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்விந்திரியங்களின்வேறாய் உயிரெனப்படுவ தொன்றுண்டு என்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினானும் ஐம்பயனுமறிவ துளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை - ஐந்துவிடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுள்,—ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறியாமையின் - அறியாததலான்,—இவ்வைந்தினானும் - இவ்வைந்திந்திரியங்களாலும்,—ஐம்பயனும் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதுளதாகலின் - அறியும்பொருளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாறும். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.]

௨௦. ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனுமவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறித
லுள்ளதே யாகி யதனீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்லே யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்தமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனானெமக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனி

இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலம்.* 'குடத்தைக்கண்ட யானே அதனைத்தீண்டினே'னென மறித்துணர்வுநிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைபற்றியமையுமெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அந்நனந் தம்முண் † மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் (சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் (இல்லையோ உள்ளதோவென வினவியினார்க்கு இல்லையெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலின்) உள்ளதோமெனின்,—அதுநீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வானவும் அவ்விந்திரியங்களையன்றாற் படுமிருக்கென்னையெனின்),—அவை தனித்தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிகின்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லை ஓர் - அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறல்லை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடிந்தது; இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்டபொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலாமெனக.

இம்மூன்றதிகாரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். ‡ "தேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி வதனாற் காண்டும்" என நிவிருங்கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது§ புரியட்டகவுடம்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தேநின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினாலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

---

* சிவான்மா வுளதென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகவுரையினின்றும் இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாதல் "அஞ்சிறைப்புரம்" என்னும் திருவாக்கானு முணர்க.

‡ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் .செ-௬௪. ஒசைகற்பசிசு.

§ புரியட்டகவுடம்பு - சூக்குமதேகம்.

ஒடுக்கம் * ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் இறப்பதுள தாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிவதுஞ் சூக்கும தேகமேயாகலின் இது † சித்தசாதனமாமா லென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அதன் குற்பரியமுணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்தினை,— கண்டாமென்றும் - காணப்பெற் றேமென்றும்,— கண்டிலமென்றும் - காணப்பெற்றிலேமென்றும்,— நன வின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண்,— இறப்பதுளதாகலின் - மயங்கியறியும்பொரு ளுண்டாதலான்,— அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே,— அவ் வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்ற வாறும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதெனா மேற்கொண்டது என்க.]

இஃதென்சொல்லிய வாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினி கழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதன மாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே நன வின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கி யறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙன மறியுமுயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

௨௧. அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீள வருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - (மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று ‡ உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,— அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - (அவையங்ஙனங்கிடந்தவழிப்) புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று,— அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல அதனின் வேறாமொருடம்பைப் பொருந்திக்கொண்டு வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி,— மீண்டு அதனை மாறல் - மீள வதனை மாறி மேற்சேறலான்,— நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்கும தேகமல்லை அதனின் வேறாவை என்க.

‡ உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

* சொற்பனதானத்தை புணர்த்தலின்.
† சித்தசாதனம்-முன்சித்தித்த தொன்றனையே மறித்துஞ்சார்தல்.
‡ "அ ஆ வ என வரூஉமிறுதி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் அன்பெற்றும் பெறாதும் வருமென்று சேனாவரையர் கூறுமாற்றானுணர்க.

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப் பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித்தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராண வாயுவே அடங்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாத லமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னூந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். கண்படில் - துயிலிடத்து,—உண்டி - விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியும்,—வினை - உடம்பு சேட்டித்தலும்,—இன்மையின் - இல்லாமையால்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இப்பிராணவாயுவின் வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது *"உண்டியும் வினையு மின்றிக்கிடந்து" என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு முணர்க.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியா நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். †கண்படை கொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென வினுயினர்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெறும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு வியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லை யென்றல் மாறுகோள்போதுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. ‡

(இ-ள்.) ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாகவரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்தகருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறும். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம்.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம், ௪-௯௦. கண்ணோர்.

† கண்படை - உறக்கம். ‡ இப்பகுதி முழுவதூஉம் பிராணான்மவாதிகூற்று.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சிவியாநிற்பதென்பது சிவியாநிற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. * "உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உனதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டு காலத்துமொப்ப வியங்குதல் பற்றிப் பிராண வாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த வியதிகரண மென்றுரைப்பாருமுளர்.

உஉ. கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே
யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
முள்ளம்வே றுண்டா யொடுங்கா துடனண்ணி
லுள்ளதா முண்டிவினை யூன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற்கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—†காட்டுக் காணாதே ஒடுங்க - காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதே யொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி - அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்,—உயிர்த்தலான் - பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறாயுண்டு,—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம் - அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணணைந்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற் பாட்டானும் உண்டியும் வினையு முடைத்தாம்,—ஆய் - அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

இது ‡ அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செய்யவெனெச்சத்திரிபு. சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. அவை §"அறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை காரணமின்மை—யறிந்திடு முதலீ யாகி னதுகிற்கக் காரணம் பேரகாது" என்னும் பொருள் விளைத்துநின்றன.

|| ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர்வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டுமுகத்தானுமோதினார்.

இவ்வதிகரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறுஞ் சார்மாயை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

---

* திருக்குறள், நிலையாமை. செ-௯.

† இப்பொருட்டாதல் 'நோக்காநோக்கு' என்புழிக் கூறியவாற்றானுணர்க. செ-௧.

‡ அருத்தாபத்தி என்பது - பகலே விளக்குவது ஞாயிறென்றால் இரவை விளக்குவது சந்திரனென்றறிவதாம். அளவை - பிரமாணம்.

§ சிவஞானசித்தியார், மூன்றாஞ்சூத்திரம். செ-௪, அறிந்திடும். || உடம்பையுணர்த்தலின்.

ஆறமதிகரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானன்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்திறுருங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொழிற்படுங்கருவிக ளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத்தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது சுகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு என்க.

உணர்த்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெறரும.

அவனறிந்தாங் கறிவனென்றறிவிக்க வறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ள. எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக் காலத்துக் கருவிகளோடுங் கூடியன்றி யறியாதெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர்வேறுண்டென்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து * 'அவ்வளவினவன் மகிழுக' வென்னுநியாயத்தால் வேறுமதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன்னியல்புணருமாறில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்துமறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களா லறிவிக்கவறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறாய். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் † "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப" என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

உகூ. அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றாகு மெய்கண்டா னென்றி
னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண் மாத்திரையேயறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத்தாலறியற்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரியமுரைக்குமுகத்தானே விடயங்களையறியுவழியும் படும் வேறுபாடு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனினுமமையும்.

(இ-ள்.) அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - (கருவிகளெல்லாவற்றோடுங்கூடிச் சாக்கிரத் தானத்தினின்று விடயங்களை யறியுமிடத்தும்

* இதனை வடநூலார் - [illegible] என்பர்

† திருக்குறள், வினைத்திட்பம். செ-சு.

ஒருங்கே யறியமாட்டாது) ஒன்றனையே யறிந்தும் ஒன்றனையறியப் புகுவதாயும் முன்னறிந்ததொன்றனை அறியாதொழிந்தும்,—அறிந்ததையும் விட்டு அங்கு அடங்கி - (இங்ஙனமொரோவொன்றாக) அறியப்பட்ட விடயத்தையும் (இடையீடின்றி அறியமாட்டாது) விட்டுவிட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப் பட்டடங்கி,—அறிந்தது எது - (மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப்படுதலான்). அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது (சடமென்றொன்பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்),—அறிவும் அன்று - (ஒன்றாக இயல்பாகவுணர்தலே பேரறிவாகலின்) அதுவுமன்றாம்,—மெய்கண்டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னைப்போலவோ மனமொருங்கியாராயுமாயின்,—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும் - (காட்டுமொளிக்கு வேறாய கண்ணொளிபோல அவ்வறிவிற்கு வேறாய்) அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்பையுடைய உயிராம் என்க.

அறிந்தும் அறியவேயாயும் என்னும் உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அறியாதுமென்னு மெண்ணும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிந்ததையுமென்னுமும்மை இழிவு சிறப்பு. அறிவுமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவது தானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் பெறப்படும்.

அறிந்துமறியவேயாயு மறியாதறிந்ததையும் விட்டடங்கியறிந்ததெது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதேயுணர்ந்தும் பலகாலோதியுணர்வதாயும் பலகாலோதியுமுணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வாறோதியுணர்ந்த தியாதென்றுரைத்தலு மொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கி யென்புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைப்பவே, உணர்த்தவுணர்தலென்னுமேதுவான் முறையே அசித்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உணர்த்துமுறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது *'தற்பரமுமல்லை' யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்தற்கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு அதற்கியையவுரைப்பாருமுளர்.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது.

ஏ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும், அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமே உயிராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவை போலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

---

* இந்நூல் செ-௧அ. அன்றன்றெனநின்று.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலைபெறாதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவென்றவாறாயிற்று.

* மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சித்தமுஞ் † சித்தப்பகுதியு மாகிய ‡ அகச்சமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறன்றெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன் மகிழுக' வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீ ஐந்து கந்தமெனக்கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திரதனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது எ-க.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

உச. கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினும் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப்பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர் கூறியவாறு பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறும், அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம் (ஆம்) - (அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று) அளவைகளானறியப்படுகிற் கலைமுதனிலமிறாகிய தத்துவங்களேயாம்,—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத்தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் - (அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய) ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் (கருத்தையொருக்கி)முன்னுணர்ந்து (பின் அச்சமுதாயத்தை)யாதென்றாராயின்,—அது தீபமேபோலத் தனுவாம் - அச்சமுதாயங் (கண்ணுக்கு) விளக்குப்போல (உயிர்க்குத் தூலசூக்குமபரங்களாகிய) உடம்பாம்,—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான் - (ஆகலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல) உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறாம் எ-று.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அத்தினென மரீஇயிற்று. § "இத்தை மெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு மூன்றுசூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அநுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே

* தன்காரியங்களைப்புணர்த்தலின். † சித்தப்பகுதி - மனம் புத்தி அகங்காரம்.
‡ அகச்சமுதாயம் ஐந்து—உருவம் - வேதனை - குறிப்பு - குணம் - வாதனை.
§ திருவாசகம், அதிசயப்பத்து செ-எ. பொழிப்பு.

யமையுரைகளின் அநுமானவளவை மிகையாம்போலுமெனின்,—ஆகாது: மந்த வுணர்வுடைய மாணாக்கர்க்கு வேற்றுச்சமய நூல்களை நோக்கியவழிச் சைவாக மப்பொருளின் மயிவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்கு வகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணையானே அநு பவங்கூடாமையிற் சிந்தனைசெய்து வன்மை மென்மைகளை யுணர்ந்து தெளிந்து கோடற் பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமோகலானென்க.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

ஆத்மாந்தஃகரணாதந்யோப்யந்விதோ மந்த்ரிபூபவத் |
அவஸ்தாபஞ்சகஸ்யாஸௌ ஸஹஜாணவஸம்யுதஃ ||

அந்தக் கரண மவற்றி னொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற் பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாசபசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிர்நிரனிறையாகவைத்துக்கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும் இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங் ஙனமுறைத்துக்கோடற்கேற்பவன்றே ஆண்டுஆன்மாவினதுண்மையுணர்த்துதலுத விற்றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுத விற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத்தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமது வென்றது மேலைச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஆன்மா - ஆன்மா,—அந்தக்கரணமவற்றின் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனுள்,—ஒன்றன்று(ஆயினும்)- ஒன்றன்றாயினும் (நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய),— அமைச்சர சேய்ப்பநின்று - அமைச்சரோடு கூடிநின்று (தன்றொழினடாத் தும்) அரசன்போல,— சகசமலத்துணராது - சகசமலத்தினான் உணர்வின் றிக் (கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழாமையாறு அவற்றாற்பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையா னுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய),—அவை சந்தித்து-அவ்வந் தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று,— அஞ்சவத்தைத்தே - சாக்கிராதிகளாகிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம் என்க.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்ற வாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணாாது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வியையும்.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது * வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் அஞ்சவத்தைத்தாயிற்று என வதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமெனவருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றாதலும் † அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற்கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறாதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றொடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சரசேய்ப்ப வவைசந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றான்று என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராகா; ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் ‡ "சிந்தையைச் சிவனென்றுஞ் சிவனைச் சிந்தையென்றும்" இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாகு

---

* இங்ஙனங் கோடல் நச்சினார்க்கினியார் மதமென்க.

† அநுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்ட தொன்றனை வேறொன்று விதித்தற் பொருட்டுப் பின்னரும்பெடுத்தோதுதல்.

‡ சிவஞானசித்தியார், சான்காஞ்சூத்திரம். செ - உ௮. புத்திமை.

பெயரின்றச் சேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட லுதலிற்று. இதுமேலைச்சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சார்த்தி அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதென அவத்தைக்கேதுவாக வெடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் *"சொல்வகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல்லுங் காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி—நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னு மிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதிமுகத்தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாவாவது - மேற்கூறிப்போந்த உயிராவது,—அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் - புறவந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தங்களாகிய இவற்றின்,— ஒன்று அன்றென்றது - வேறாம் என்க.]

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக் கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும் அவற்றை யெடுத்தோத வேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூறநின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து எது. எ-னின். †"மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றுளொன்றாதலையுமென்றாற்படுமிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வந்தக்கரணங்கடாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய்நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்குமிவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்றெனை மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தஞ் சிந்தித்தறியும்; யான்சிந்தித்தேனென்றறிய மாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ அன்றோவெனவும் இவ்வாறு சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான்சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென் றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென் றொருப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென் றறியமாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறிய மாட்டாது. ஆன்மா அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்தித்தத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ - ௧00.
† சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ - உ. [illegible]

கலாதிகளோடு கூடிநின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான்மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றுமாறியாண்டையதெனை மறுத்தவாறாயிற்று.

* "இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்புநோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தநான்குமருவியான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமெத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றாம். அது † ஞானாமிர்தத்திற்காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்தினோதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினர்.

உ௫. மனமாதி யாலுணர்தன் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே
லுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
னுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியுந் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன (ஐம்பொறிகளாற்றரப்பட்டுப்புறத்தே) நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும் - (அவ்விருவேறுணர்வுந்) ‡ கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரைபோலப் (பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டுவந்து) தோன்றும்:—அதனின் மனம் ஆதி மன்புலனின் அல்லன் - அதனானே மனமுதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம் என்க.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு 'உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.
செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.
மன் அசை.
புலனின் இன் உவமவுருபு.
அல்லனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.
உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

* சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம், செ - கக, மெய்யே.

† அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சராகவும், வாயில்காப்பார் குற்றேவலர் தூதர் அத்தணிகர் புரோகிதர் ஐவரும் ஞானேந்திரியங்களாகவும், யானைப்படை குதிரைப்படை தேர்ப்படை காலாள் சேனாபதியர் ஐவரும் கன்மேந்திரியங்களாகவும், சத்தாதிவசனாதி விடயங்கள் பத்தும் ஏவலாட்களாகவும், பிராணவாயு முதலிய வாயுக்கள் உறுதிச் சுற்றமாகவும் உடைய ஆன்மாவாகிய அரசன் என்றதாம். அகவல் கூ. கால்செ.

‡ கண்டு கடல் - ஆன்மா. திரை - அந்தக்கரணம். காற்று-கன்மம். ஆகாயம் - விடயம்.

புத்தியிற்றோன்றியதொன்றுவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சி யுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக் காட்சி யுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக் காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

உசு. சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்போதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களி னியல்பு சிறப்புவகையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரை போலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு புணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறுதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் - புருடதத்துவமெனநின்றவுயிர்,— ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற்கண்ட விடயங்களினொன்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெயற்றித்தாதலின்றி,—சித்தம் ஆய்ச் சிந்தித்து - சித்தமாய் (நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச்) சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து-(அதன்பின்) மனமாய் (நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப்)பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது - (அதன்பின்) அகங்காரமாய் (நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனையின்னதெனத்தெளிவேன் யானெனத்)தெளிவு பிறவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆய் ஆய்ந்து-(அதன்பின்னர்ப்)புத்தியாய் (நின்று இஃதின்னதெனத்) தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும்-(இங்ஙனம்) வெவ்வேறாகவேயுணர்தலான் (அவ்வாறுணரும்புருடன்)இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - (ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் யாண்டு முதலியன வாய்ப்படும் பாகுபாடு செய்யுங்) காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல் என்க.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.
துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது.
தான் அசை. ஏகாரந்தேற்றம்.
இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறும்போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ்வெனச்சுட்டி யொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன.

சிறப்பும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. ஆங்கும்வெவ்வேறுதானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இங்ஙனை நால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முறையே ஏதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையிற்றோன்றுமென்பதாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

உஎ. அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாரிவற்றை

நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மானதக் காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற் கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்களிவையென்பதும் அவற்று ணுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும்,—உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்,—மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும்,— விந்து சித்தம்-விந்துசித்தத்தினையும்,—நாதம் உளவடிவு-நாதம் உயிரினையும் செலுத்துதல்பற்றி,— கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிதுபுதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல,—போதம்- மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் உணர்வு,- ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்,— பகாது இவற்றை நாடில்-பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின்,— பிரணவமாம் - பிரணவமாகும் என்க.]

† "மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகார முபகரிக்கு— முன்னுரு—மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்திவிடு—நீங்காத சித்தம்விந்து நேர்." என்பவாகலானும் ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், ‡"அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என வழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப்பொருளெனவும் கொள்க. "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினர்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

§ "நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகரமுதலிய பஞ்ச கலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல் பற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்ச் சுறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அவ்வுணர்வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினர்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினர்: ஆதலாற் புனருத்தியின்மை யுணர்க.

௨௪. எண்ணிலவோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததி தெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடுகூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகாரத்ததி தெய்வங் கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும் என்க.

---

* விந்துவிலுண்டாகிய. தோற்றக்கிரமத்தில் சூக்குமை - பைசந்தி - மத்திமை - வைகரி என்னும் வாக்குகள் நான்கும், அந்தக் கரணங்களிலே பிரவேசித்து நிற்குமாகையால் அந்தக் கரணங்கட்கு அக்கரங்கள் வடிவாயின வென்பது. † துகளறுபோதம். செ - ௪௪.
‡ சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். செ-௩. § டிை, முதற்சூத்திரம். செ-௨௪.

[இ-ள். எண்ணிலவு - மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய,—ஓங்காரத்து- பிரணவத்தின் கண்ணே,—நண்ணிய - பொருந்திய,—நாதத்து - நாதத்திற்கும், —விந்துவொடு - விந்துவிற்கும்,— அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை,—நண்ணில் - கருதுமிடத்து,—சதாசிவம் சதாசிவமும்,—ஈசராம் - மகேசனுமாம்,—மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு,—(அதிதெய்வம் கண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து,—பரமன் மாலோடு பகர் அயனும் - முறையே சுத்த வித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும் மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம் என்க.]

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன். அகாவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகாம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில் வழி யொற்றாய் வந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தி னுணர்வின்றென்றது.

எ-து. மே-ள். எனின். ஆன்மா அந்தக்கரணங்களினொன்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற்கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றன்றாகச் சாதிக்கப்பட்ட ஆன்மா,—சகசமலத்தினால் - முதல்வனைப்போல அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந்தன்னோடுடனாய் நிற்றலின்,—உணர்வு இன்றென்றது - தன்னியல்பான் உணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்று உணர்வதாயிற்று என்க.]

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது: படவே, உயிர்முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாயசேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற்களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய்நிற்றலின் றன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்றுணர்வதாயிற்றென விடுத்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற் பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினாரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழுமியல்பே பொதுவியல்பாகலான், மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சத்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனை யில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

மலத்தினிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானநிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலானெனவுங் கூறினாராகலான்,அதுகூறியது கூறலன்மையுணர்க. நிரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனானே ஞானபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது; அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

உக. மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்— வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றாங் காட்டப்போற்
றன்னைமல மன்றணைத ருன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். •ஆகந்துகமலமே ஞானநிரோதகமாதலமையும் வேறுமோர்மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமைய பெரிதாமாறுணர்த்து முகத்தான் எதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணாதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் - உயிர் (ஆகந்துகமலமெனப்படும்) மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணாதாயின் ஒருவிடயத்தையு மறிவதில்லையாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான் - சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டப்போல் - (காட்டமுதலிய வற்றுள்) அது வதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும் என்க.

எனவே, காட்டாய் நின்ற விடயங்களை யறியும்வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் *ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாயமாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பது மலமன்றணைதலென்பதனோடியைந்து வினைமாற்றின்கண்வந்தது.

மூற்றும்மை சிறப்பும்மைகள், தொக்கன.

ஆமூன் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துண் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துண்மறைந்துழி அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென்பதொன்றில்லையென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாயும்வீயாமை,கடைதன் முதலியதொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற்பெற்றாம். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன்றில்லையென்னும்படி பொதிந்துகொண்டு தானே யாதல். ஒன்றாங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும் இயைபும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

---

* இதனை:—"பெருமலமும் பிறழா மாயையு - மற்றவைப் பிணிப்பே யாயி னெற்றிவையிரண்டென விசைத்த லெனினே தெருண்டிடின் - யாண்டு மொருவா தொளிர்வது மீண்டெப்பிரிந்து புணர்ந் துறையும் பெற்றி யிருத்தல் - மொன்றே போது மன்று மனியுணர் - மறைத்தற்றொழிலும் பருவ மதனை - குறைத்தல் செய்தி குறியில தேனிடை - யிரண்டல வென்பதே யிருளிரு விரிகடர்" என வரும் சூருமிர்தத்தாது முணர்க. அகவல் - கக.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தாலும் வேற்றுமை கூறுவார் அன்றுணர்தலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானபாவமென்பாரும், பிராந்திஞான மென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், * பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற் றுக்கோடாகிய குணியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந் திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென் பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பல திறப்படக்கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க.* ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதிபந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமா யின் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய் விஞ் ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற்கேதுவாய் உயிர்க டோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய்மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவன வாகிய *சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய் உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூல காரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்த லின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநிகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற் றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளு முடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியையிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல முதல்வன் சந்நிதி யினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத் தன்மையென † எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அநாதியேமலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்க ளுள் வைத்தெண்ணப் படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டைப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியா தீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்தைனாய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விட யங்களைக்கரண்டலேயன்றிவெவ்வேறவத்தைப்படுதலில்லை அதுபோல மலத்திலகப் பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவுடைத்து

---

* அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்னுமைந்தும் பஞ்சக்கிலேசமாம்.

† எண்குணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வின னாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்ற லுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். இவைமுறையே - சுவதந்திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அனாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அனந்தசத்தி, திருப்தி எனப்படும்.

அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒவ்வொன்றையறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமாறியாங்ஙனமெனை * அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா-அந்தக்கரணங்களோடு கூடிய ஆன்மா,—சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள - சகசமலத்துணராது அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாற் படைகொடு பவனிபோதும் வேந்தன் கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட் டந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோலச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள—பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது - அஞ்சவத்தையையுடையவனாய் நிற்பன் என்க.]

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாலென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, † "படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

அஃது தான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூபசொரூபியாய்நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற் கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய்நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள்தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந்துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது.

‡ "சிவனே வியாபி யவத்தையி லிழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரிதலில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கினவிடமே தருமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப்பொருள்பற்றியென்க.

தத்துவவன்னரூபனாதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை § வழிமொழிந்து கொண்டு அரூபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று ஏதுக்கூறினர்.

மறைந்தவழியென்றது மறைந்தேனத் திரிந்துநின்றது.

௩௦. ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்தின்—மன்றவே
யையைந்தா னன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதே துவாதலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

நல்நுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற வேய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்று வேறு(ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வினையும்.

* ஐக்கவாத சைவர். † சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம் செ-௩௨.
‡ உலகுடையநாயனார் கழிநெடில். செ-௩. § வழிமொழிந்து - அனுவதித்து.

(இ - ள்.) சாக்கிரத்தான மெனப்படும் இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறாய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித்தான மெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடுகூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத்தையும்விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித்தொழிற்படும்; இக் கருவிகளொன்றும் அணையாத அதீதத்தான மெனப்படும் மூலாதாரத்திற் புருடனொன்றே நிலைபெறும் என்க.

எனவே, இலாடத்தானமுதலிய ஐந்தினுநிற்குங்கருவிகள் முறையே * முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

† மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

எய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அஃதிரிடத்துஞ் சென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்தாக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதிபத்தும்அவற்றினுக்குஉட்கருவியாகியஅந்தக்கரணங்களான்கும் அவற்றொடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களையெனக்கொள்க.எனவே,பூதங்களின்கூறாய்அவற்றுடனின்றுதோழிக்குத்தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியாம்பதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற ஏனைப் பொறிமுதலிய முப்பத்துநான்கும்அவற்றோடுகூடியபுருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களானும் புறக்கருவிகளானுந் தரப்படும் மதுகையின் மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங் கொள்க.

---

* இதனை:—

சாக்கிரமா நதலினிலிந்திரியம்பத்தாஞ்சத்தாதிவசனாதிவாயுபத்து
நீக்கமிலகதக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பானைந்தாநிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொப்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தனசத்தாதிவசனாதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநுவலிருபத்தைந்தாநுண்ணியோரே.

சுழுத்தியிதயந்தனிற்பிராணன்சித்தஞ்சொல்லியபுருடனுடன்மூன்றதாகும்
வழுத்தியகாயியிற்றுரியம்பிராணனோடுமன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு
மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீதமதனிடையேபுருடனொன்றியமருஞானம்
பழுத்திடுபக்குவாதியரவத்தைகளைந்திறபாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசதானே.

என்னுந் திருவாக்கானுமுணர்க. தாயுமானசுவாமிகள் பாடல், ஆசையெனும். செ-௨௯-௨௧.

† "மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடைச்சொலியல். சூ-௧௭.

கலாதிகளுஞ் சுத்தத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் விடுத்தொழிந்தாராயினர். ஏனையவும் விரிந்தநூல்களுட் கூறியவாறறிந்து உணர்ந்துகொள்க.

> ௩க. இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
> மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
> யவ்வவ் விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
> யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எனின். அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரகவவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அநுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளைந்தின் றொழிற்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலாடத்தேசாக்கிரத்தையெய்திய உள்ளம்-(இலாடத்தானத்தினின்றும் ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினெய்தியபின் மறித்துப் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று) இலாடத்தானத்தின் (உணர்த்துமுறைமைச்) சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,— இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் - ஆண்டுஞ் சாக்கிரச்சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - (அவையாவன) அவ்விலாடத் தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து,—அதுவே-அப்போதப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்.—அது ஆங்கு - (இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும்) இவைபோல ஐவகைப்படும் என்க.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் எழுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் களுக்காண்டலுண்டென்பது முறையே * ஞானாமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனுதற்குரிய விடயம்.

கண்டுநீங்கலென வினையும்.

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கண்ணுருபு தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென ஒருமொழியாகவைத் துரைப்பாருமுளர். குற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஒத்திலாமையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃதுரையன்மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதேஅயர்த்துவிடுதல். † "ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. ‡ "காணத்தன்னிற் செயறெறுங் கண்டுகொண்ணி" § "உந்திடுக் காணத்தன்னிற் செயறெறு முணர்த்துகொள்ளே" என்பனவுமது. இந்நுட்பமுணர்த்தற்கோடற்குத் நூலாருந்ததிநியாயம் பற்றிக் கைப்பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய நூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

---

* "கால்கொடுத் திருகை யேற்றி யூழிய" என்னுந்திருவகவல் . க.

† சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம், செ-ச - ஒருபுலனுக்கு.

‡ டிை, நான்காஞ்சூத்திரம். செ - உ௧. அறிதரு. § டிை சூத்திரம். செ - கக. ஐந்து.

இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையினியல்பு கூறுதற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகாரணத்தின் அதனோடியைபில்லாத சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன சண்டோதியனமாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவைமுன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந் துணையே கூறுவார் அதுவீங்கு என்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி *"பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே— குறியொடெமைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட" என்றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த முந்நிறத்தை முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுவுமுண்மையெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணாரதென்பதனுணேரும். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

விதஜ்ஞாணிவசோவாக்ஷாநு நலயம்ஸ்வாவிஸம்ஸ்ரநா|
தவிகாரிஸிவஜ்ஞஸ்ரகாஞ்சாயொவஜ்ஞாநயெஸ||

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துத லுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசுமேய்ப்பநிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக்காகற்பாலதொரு பயனில்லை போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்கு முகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்தினோதிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களிலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வைஞ்சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அத்னுடைங்குதவிற்றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதானசத்தியிலக்கணங் கூறவே அவற்றிலக்கணமுங் கூறியவாறுதலறிக. †

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்கு - மேலைச்சூத்திரங்களின் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் (செவி) யென்பன,— அளந்தறிந்து - (தத்தம்விடயங்களை இஃதின்னதென்று) அளவிட்டறிந்தும்(அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மைப்பிடித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும்),— அறியா - அறியமாட்டா:— ஆங்கவைபோல- அவ்விந்திரி

* சிவஞானசித்தியார், சான்காஞ்சூத்திரம். செ - கூ௰. அதிகாரமுதல்ல.
† தண்டாயபிக யத்தாலின்னனக் சொன்னப்பட்டது.

யவைகளபோல்,—தாம-உயிர்களுந்,—தம்முணர்வின்-தமதறிவிற்கு விஷயஞ்சித்தி, மாகிய,—தம-முதல்வனது,—அருள்-சிற்சத்தியான்,—(அளந்தளந்தறியா)-மேற்கூறிப்போந்த (இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந் திருவருளையும் அறியமாட்டா);—அவையே - உயிர்கள் (அவ்வாறுணர்தல்),— காந்தங் கண்ட பசாசத்து - காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வசித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் (கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று) என்க.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

செவியென்பது சொல்லெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக்கருவிகளும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலின்றே * "பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங்களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந் தென்றொழியாது அறியாவென்றார்.

ஆங்கவை ஒருசொன்னீர்மைத்து, தம்முணர்வின் றமியென்றது தமது முதலென்னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தியின்மேனின்றது. அருளாலென விரித்து அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதியவினையைப் பொருளினுங்கூட்டியுரைக்க.

இதனுள்விளம்பியவுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியா வென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின்றமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத் தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா லுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களை அறியுமென வமையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமெனமேற் கூறியதமையுமாறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள் வைத்து இம் முதலதிகரணத்து,— ஐயுணர்வுகள் - உணர்விற் கேதுவாகிய ஐம்பொறிகள்,— ஆன்மாவால் உணருமென்றது - உயிரால் விடயங்களை அறியும் என்க.]

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுள் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன் றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. எ-து. எ-னின். இதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், மூன்றாஞ்சூத்திரம், செ-க.

(இ-ள்.) அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந் தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது என்க.

ஆன் * உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவு சிறப்பு; முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினர், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு.

௧௨. ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற்ப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—வைம்பொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங் காணுதேற்
காணுகண் கேளா செவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துத லும் அவை உயிரையின்றி யமையாமையும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசு ஆய் - அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தின்வைகித் தன் கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளு மாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப - உயிர் ஐம்பொறி களை (அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி) யாண்டு இலாடத்தா னத்தி னிற்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம் - (அரசனாலேவப் பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமை போல) அவ்வைம்பொறிகள் உயிரை யறியமாட்டாவாயின. (அற்றேல், ஐம் பொறிகள் உயிரானன்றியமைதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளா னன்றியும் அறித லமையும்போலுமெனின்);—ஐம்பொறியில் காணுதேல் காணுது காணும் உளம் காணுதேல் காணு கண் கேளா செவி - (ஒருகரு மஞ்செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினரும் தம்முள் இன்றி யமையாதவாறுபோல) ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந் தம்முள் இன்றியமையா என்க.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தி னெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ‘மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது’ என்புழிப் போல நிற்றலானெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற் கேலாமை யறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையா வாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று அவாவுமா யின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மே லும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுரவவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாச ங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

* “தாங்குகையாங்” என்புழிப்போல.

[இ-ள். இதுவும் - இவ்வான்மாக்களும்,—தமது முதலாலே - இறைவனாலே,—உணருமென்றது - அறிவிக்க வறியும் என்க.]

தமது முதலென்பது 'யானெம்மூர் புகுவன் நீ நம்மூர் புகுவை' என்புழிப் போல•வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழுவன்மை யுணர்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி எனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோமோ தில்லையென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினர் தம்முணர்வின்றமியென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்திரங்களாற் பெறப்பட்டன வென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போலத் தானுந் தன்னை யுணராது நிற்றலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்த னுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - இவ்வுயிர்கள்,—தன்னாலே உணரும் - தம்மாலே விடயிக்கும்,— இந்திரியங்களைப்போல-பொறிகளைப்போல,—தானும்—சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முளொவ்வாவாயினும் இவ்வுயிர்களும்,— தன்னை - தம்மையும்,—(தன் ஐ-தம்முடைய முதல்வனையும்),— உணராது நிற்றலான் - அறியாது நிற்குமாகலான் இதுவும் தமது முதலாலே யுணருமென மேற்கொண்டது என்க.]

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோட லமையுமென்பதே கருத்து.

கக. மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணா வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
ணெண்ணான் சிவனசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமைகூறின் அவ்விந்திரியங்கட்குவரும்பயன் அவற்றினுலொற்றித்துக்காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக் காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்த லுதலிற்று.

(இ-ள்.) மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - (ஈண்டுக் கூறிய கருத்தளவையேயன்றி) நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்,—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணா, வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் - உயிராவது (தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள்) எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் கட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்

கும்; (அவ்வேறுபாடு) அறிவாயாக.—இல்து (ஆகலாற்) சிவன் அசத்தை எண்ணான் - (அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ்) சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் (அவ்வுயிர்போல்) அவற்றை அநுபவியான் * என்க.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்திற்குக் காரணமென்னும்பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது; சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணர நின்றது; எண்ணான் சிவனென்புழித் தூயதன்மையனென்னும் பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணாமைக்குரிய இயைபுணர நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்மூப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் † மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மன்றயினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்தது தழீஇய ‡ வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுமென்றார். சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதி யெனப்படுமென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தையேயென்றது ஒருபுடையுவமை யாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக்காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணால் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அவனெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி §"மாயை மருவிடான் சிவனவன்க - ணுறைதரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். ¶"உன்னுதரத் தேகிடந்த கேடுறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னுய்ந் துற்றனையோ—முன்னுயிர்க—ளவ்வகையே காணில் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

௩௪. வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல—மெய்யவனிற்

---

* எனவே முதல்வன் உலகிற்குக் காரணகாரணனாகி நிற்பனென்பதாம். "காரணமோ யல்லுயிரனைத்தும் காரணமன்றே காரமின் றின்றே - காரச் செய்திபு மன்றே காரமாருயிர்க் கல்ல துயிரதற்குதவும் பேருபகாரமு மின்றே" என ஞானுயிர்த்தந்திற் காட்டிய திருட்டாந்தத்தானறிக.அ-ஙள.

† [illegible] என்றற்றொடக்கத்தனவாய்வரும் சுலோகமாலை வியாக்கியானத்திற்காண்க. சுலோகம் - ௪.

‡ 'இயன்மறந்தாய்' என்பதில். § சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-௪ இறையன்றன்.

¶ திருக்களிற்றுப்படியார். செ - அஎ.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் தூற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டுடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறுநின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்பு மின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றினொளியினடங்கி,— விளங்காது - (அதனின் வேறாய்) விளங்கித் தோன்றுதலின்றி,—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண் மீன்கள் (அஞ்ஞாயிற்றானே ஒளியுடையவாமாறு)போல,—கண்டுகேட்டுஉண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களையும் (உயிர்)மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து,—உடனாய்மன்னுதலைக் காண் - (வேறாதலும் ஒன்றாதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி) உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக என்க.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும். ஐ சாரியை.

நாண் மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றினுடைய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக்குவமையாயிற்று.

உயிரொன்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

௪௫. அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானாயதெனல்வேண்டும். வேண்டவே, நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - (உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய) இரக்கம் முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.— அது சத்தி - அவ்விரக்கம்(வேறு பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய)சத்தியேயாம்;— அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்று அன்றே இல்லை, (இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின்) அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனையின்றியமையானாய்,— அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்துநிற்கும் அரன் - ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு (தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்துநிற்குமாறு)போல் (அவ்வருளோடு தாதான்மியமா)யியைந்து நிற்பன் முதல்வன்; (ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல்கூடும்) என்க.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உம்மை எதிரது தழீஇயது.

இன்றி யென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாய்த் திரிந்தது.